

DE ZWARTE

vierde jaargang

nr 72

hfl. 2,-

21feb.87

glasnosties blad

o.a.:

R'dam ende combinatie

RARA kommunikee

Hyvää ruokahalua

Okeghem dl.3

INHOUD

- 2 R'dams braaknieuws
- 4 Wintex - Cimex
- 6 Anti-Wintex - Cimex
- 8 Eten op z'n Fins
- 9 Delft - Nicaragua, werkbrigade
- 10 Cari Compagni, deel 2
- 12 Okeghemstraat en de gevolgen
- 14 Mart en Menno moeten vrij!!
- 16 Kraakarchieff + Kernenergiebros.
- 17 Kedichem en de gevolgen
- 18 Animal Liberation Front
- 19 Arresto G. + Henk Eikeboom
- 20 RARA- Kommuniquee
- 24 Palestijns verzet
- 27 Stichting Ned.- Amerika
- 28 Vervelen? Zal toch niet zeker!

Kopy naar postbus 10233 Den Haag
De drukkerij is als vanouds de
Bijstand, Buitenom 213, Den Haag.
De samensteller*s zijn dinsdag
en woensdag telefonies te bereiken
via 070- 892098 en uiteraard via
de postbus. Abo's thuisgebracht
kosten f12,50 per 200 paginaas.
Postaboos en instellingen dubbel
tarief. Politieke gevangenen nix.
Dit alles is verkrijgbaar door
minimaal het vereiste bedrag te
storten op giro 3442401 t.n.v.
DE ZWARTE, in Leiden.

Voor een wisselende prijs (afhan-
kelijk van de dikte) is de **ZWARTE**
te koop bij de volgende adressen:
Groningen, Slagersicht; **Arnhem**,
De Rooie Arnhemmer; **Haarlem**,
Agora; **Utrecht**, De Rooie Rat;
Wageningen, De Uitbuyt; **Amsterdam**,
Fort van Sjakoo, Athenaeum,
de lokale Kraakkroegen; **Gouda**,
Jongerenbeweging; **Leiden**, Mani-
fest, Wereldwinkel, PSPwinkel,
Sigarenhandel Lange Mare, tijd-
schriftenhandel, faciliteitengebouw
universiteit; **Den Haag**, De Rooie
Hond, Ruward, Brullend Breekijzer,
Koffiehuis Blau; **Delft**, Wereldwin-
kel, Kraakkroeg; **Rotterdam**, van
Gennep, Ktities Boekwerk, Kraak-
roeg; **Dordrecht**, De Zwarte Zaag;
Sittard, Katastrofe.

ROTTERDAMS KRAAKNIEUWS BOSPOLDER&DE COMBINATIE

HOOFDZAANTOOR
VELDKERSWEG 27
3053 JR ROTTERDAM
TEL (010) 461 06 44
POSTADRES
POSTBUS 33064
3005 EB ROTTERDAM

WONINGBOUWVERENIGING

"DE COMBINATIE"

ONZE REF. **WR/**
9 februari 1987
BEHANDELD DOOR
TOES'EL **21**

Na de verhindering van de ontruiming van Gijssinghstraat 55 en het daaropvolgende bezoek aan het hoofdkantoor van de Combinatie wordt er nu druk overlegd met deze woningbouwvereniging. Directeur Roders is een schat van een man, hij zegt dat hij een huis liever gekraakt dan leeg ziet. Hij is echt dol op krakers, het ontbreekt er nog maar aan dat hij zelf gekraakt woont. De Combinatie onderhandelt graag, ze wil nu zelfs een platform met o.a. de krakers en woonruimte-zaken.

Voorlopige tussenstand:

De combinatie wil dat er geen wisselwoningen gekraakt worden en een lijst van (toekomstige) wisselwoningen is nu aan het kraakspreekuur gegeven. De kraakgroep wil aan deze eis tegemoetkomen onder een aantal voorwaarden. Die voorwaarden zijn dat er geen gedwongen ontruiming zal zijn en dat er bij problemen eerst overleg met de individuele krakersters en de kraakgroep zal plaatsvinden om tot een voor alle partijen bevredigende oplossing te komen. De afgelopen tijd is er een paar keer ingebroken in kraakpanden, één keer door een aannemer van de Combinatie die de w.c. en het keukenblok sloopte, en één keer door een woonmaatschappelijk werker samen met een aantal glimlachende smerissen, op zoek naar namen van krakersters. Uit een brief van de Combinatie: "Inbreken of op andere niet-normale wijze toegang krijgen in kraakpanden zal worden voorkomen. Op het wijkkantoor van De Combinatie zal een lijst worden bijgehouden van gekraakte woningen, samengesteld in overleg met de Rotterdamse Kraakgroepen. Gekraakte woningen zullen als zodanig herkenbaar zijn." De volgende eis zou wel eens kunnen zijn dat alle krakersters een kraakteken op hun jas moeten dragen. Die lijst willen ze erg graag, daar kwam al eerder een brief over. Alle kraakpanden in de computer van de Combinatie...

"Krakers die belangstelling hebben voor een zgn. I.G.O.N.-woning (ingebruikgeving-om-niet) kunnen zich melden bij het wijkkantoor van De Combinatie." Zo'n I.G.O.N.-anti-kraak-contract verplicht de krakerster die zo gek is om er een te tekenen om te verhuizen zodra de Combinatie het huis nodig denkt te hebben. Je normale woonrechten ben je kwijt.

Dat was het wel zo ongeveer. De bewonersters van Hudsonstr. 133 en Gijssinghstr. 55 krijgen vervangende (kraak-)ruimte aangeboden, Roders heeft zelfs al een paar sleutels gegeven, voor het merendeel van waarde-

CONCEPT

Aan de Rotterdamse Kraakgroepen

ROTTERDAM

L.S.,

Onderwerp: Afspraken m.b.t. kraken e.d.

Naar aanleiding van de met u gevoerde gesprekken worden de volgende afspraken gemaakt.

1. Aan u zal een lijst worden toegezonden met adressen van woningen die momenteel als wissel-woning worden gebruikt.
2. Aan u zal een lijst worden toegezonden van aantallen woningen en adressen die in het komende halfjaar als wissel-woning zullen worden aangewezen. Eenmaal per 3 maanden zal deze lijst worden geactualiseerd.
3. Wij gaan er van uit, dat u als Rotterdamse Kraakgroepen er aan zult meewerken, dat de onder 1 en 2 bedoelde woningen niet zullen worden gekraakt.
4. Door de gemeente Rotterdam aangekochte woningen, die bestemd zijn voor de normale verhuur en daartoe een opknappbeurt krijgen, worden de eerste 6 maanden na ingebruikgeving aan "De Combinatie" niet gekraakt.
5. Woningen die gerenoveerd of gesloopt moeten worden, zullen op het tijdstip, dat de renovatie of sloop daadwerkelijk aanvangt, door de eventuele krakers zijn ontruimd.
6. Klachten over bewoners van kraakwoningen zullen niet anders worden behandeld als klachten over andere bewoners. Dit houdt in, dat ook met de bewoners van gekraakte woningen contact zal worden opgenomen. In probleemgevallen zal contact worden opgenomen met het Kontaktadres Corverstraat 27 a, en in het uiterste geval tot ontruiming kunnen worden overgegaan, conform bepalingen in huurovereenkomsten.
7. Inbreken of op andere niet-normale wijze toegang krijgen in kraakpanden zal worden voorkomen. Op het wijkkantoor van "De Combinatie" zal een lijst worden bijgehouden van gekraakte woningen, samengesteld in overleg met de Rotterdamse Kraakgroepen. Gekraakte woningen zullen als zodanig herkenbaar zijn.
8. Krakers die belangstelling hebben voor een zgn. I.G.O.N.-woning (ingebruikgeving-om-niet) kunnen zich melden bij het wijkkantoor van "De Combinatie".
9. Ontruiming zal slechts plaatsvinden indien niet overeenkomstig het hiervoor onder 3, 4 en 5 genoemde wordt gehandeld. In alle gevallen zal tijdig vooraf met het Kontaktadres Corverstraat 27 a vooroverleg plaatsvinden; teneinde tot een voor beide partijen aanvaardbare oplossing te komen.
10. Anoniem ontruimen zal slechts dan plaatsvinden als de identiteit van de krakers in situaties als bedoeld onder 3, 4 en 5 niet bekend is.

loze huizen. Het kraken gaat door. Ik had nog wel iets willen schrijven over hoe in Rotterdam krakers van het ene stadsvernielingsgebied naar het andere worden gedreven, een andere keer misschien.

Woningbouwvereniging
"De Combinatie"

W.F. Roders,
directeur.

ONTRUIMINGS DREIGING

Op de hoek Mathenesserlaan/Heemraadssingel schijnt al een paar jaar een huis gekraakt te zijn dat nu met ontruiming bedreigt wordt. Het precieze verhaal is nog niet bekend. Dat er ergens zo'n pand al jaren gekraakt is zonder dat iemand er verder iets van weet is tekenend voor de situatie in Rotterdam.

PEK&VEREN VOOR VAN VOLLENHOVEN

Het pand aan de Van Vollenhovenstraat is door de AMRObank verkocht aan Jelsma, van Biert & Randoe BV, Management Consultants, Heemraadssingel 155.

Het pand moest eigenlijk negen ton opbrengen maar is nu plotseling in prijs gedaald, ze verkopen het nu voor 4,8 ton. De financier is...alweer de AMRO. Het lijkt een vies zaakje te zijn maar daar maken de bewoners zich niet echt druk over. Die gaan namelijk weg voor 13.000 gulden oprotpremie, de kraakroddel van Rotterdam. Verontwaardiging alom. Wat mij betreft heeft de beweging meer aan mensen die ergens voor staan dan aan die poen. De bewoners staan alleen voor die poen, die ze dan ook in hun eigen zak steken ("onkostenvergoeding"). Als je ze er over aanspreekt doen ze een beetje vermoeid en komen aan met slappe argumenten zoals dat ze twifelen aan het nut van barricaderen enzo. "Zet ons maar op zo'n verradersaffiche, zoals in Amsterdam." Dat is het overwegen waard...Eigenlijk zouden ze een gewone kraakwachtbehandling moeten krijgen.

p.s., naar verluidt is het nu ook aan de bewonersters duidelijk dat het zaakje stinkt. De eigenaar is medesponsor (oprichter) van een fascistisch blad in België, zwemt in het geld. Bewonersters blijven zitten en laten zich niet meer omkopen.

weet u al wat WINTEX - CIMEX is ?

Als je er niet op let zie je ze niet, maar als je er in verdiept dan zie je ze overal. Dat is zo ongeveer de ervaring die je krijgt als je bezig gaat met oorlogsbunkers. Bunkers bij de PTT, NS, Omroep, Rijkswaterstaat. De provinciale bunkers, de kringcommando bunkers, bunkers onder ministeries en natuurlijk bij de koningin. En dat is dan alleen maar het rijtje voor de civiele verdediging. Voor de generaals en de hoofden van de Natres zijn er nog NATO-bunkers en provinciale militaire-commandobunkers en ga zo maar door.

Alle belangrijke sectoren van onze samenleving beschikken over bunkers. Alles is tot in de puntjes geregeld om maximale steun te geven aan de oorlogsvoorbereidingen. NS en Rijkswaterstaat zijn van strategisch belang voor de aanvoer van militair materieel en manschappen. Zo wordt 70% van de olie vervoert via het water. Als dat stil komt te liggen omdat de sluizen niet meer bedient worden of de schippers staken stijgt er geen vliegtuig meer op van een luchtmachtbasis. Hetzelfde geldt voor de PTT met betrekking tot de communicatie. De Omroep neemt ook een belangrijke plaats in. Omdat die niet in de verkeerde handen mag vallen zijn op geheime plaatsen noodstudio's in gericht in bunkers. Zonder dit alles, zonder de transporten, de communicatie, de wapenproductie en een betrouwbare omroep zou een oorlog onmogelijk zijn.

De bestuurlijke organisatie wordt op dit moment piramidegewijs georganiseerd vanuit de staf voor de civiele verdediging op het Ministerie van Binnenlandse Zaken. De minister van Binnenlandse Zaken en de Kommissaris van de Koningin krijgen ingrijpende bevoegdheden, net zoals de burgemeester. De noodzetels op landelijk nivo zijn bijna alle gesitueerd in Den Haag. De regering gaat onder het Min. van Financiën onder de grond; de koningin heeft een onderkomen onder het zwembad van Huis den Bosch bij Wassenaar. De commissarissen van de koningin in hun provinciale bunkers, de burgemeesters in zgn. gemeentelijke centra voor civiele verdediging, waaronder kringcommandobunkers. Om hun taak zo goed mogelijk uit te kunnen voeren treedt een skala van noodwetten in werking. Al naar gelang de ernst van de situatie zijn ze bevoegd je te dwingen informatie te verschaffen, je van de weg te schieten als je hun spel niet meespeelt, te interneren, te censureren, te vorderen, etc..

Om te controleren of deze organisatie ook functioneert worden er oefeningen gehouden in NATOverband; de zgn. Wintex-Cimex oefening. Wintex-Cimex duurt een paar weken. Aan het scenario voor de oefening wordt meer dan twee jaar gewerkt. In het scenario staan alle politieke, militaire, maatschappelijke ontwikkelingen die buiten die bunker gebeuren. Je kan erin lezen over oplopende spanningen tussen landen, opgeblazen bruggen, stakingen, het weer, blokkades van kazernes, de voorraad niet verontreinigd water, noem maar op. Het is de taak van de commandanten in de bunkers in alle NATO-landen om te reageren op al deze gegevens die op hen afkomen, per telex of telefoon.

Bij de Wintex-Cimex oefening zijn de hoge ambtenaren en de politici de belangrijkste deelnemers. Zij zijn het die het mogelijk maken dat als het erop aankomt die alles vernietigende oorlog daadwerkelijk gevoerd wordt. Nu is al geregeld wie dan de verantwoordelijkheid krijgt en met welke bevoegdheden. De bestuurlijke organisatie in oorlogstijd is perfect geregeld. Een beperkte groep ambtenaren zal voor de praktische uitvoering hiervan in oorlogstijd onder de grond duiken en daarvoor zijn zowel op landelijk, provinciaal als gemeentelijk nivo "beschermde onderkoms" gebouwd. Deze bestuurlijke bunkers zijn zo ingericht dat ongeveer 14 dagen lang geregeld, bestuurd en beslist kan worden, terwijl boven de grond een bloedbad wordt aangericht dat zijn weerga niet kent. En vervolgens kruipen de heren uit de schuilkelders om door te regeren tussen de puinhopen. Trouwens denk niet dat wij ook een plaatsje krijgen in een van deze bunkers. Wij worden terugverwezen naar de openbare schuilkelders, waarin ruimte is voor net 3% van de bevolking, en de keldertrap....

De Wintex-Cimex scenario's zijn enorm complex. Er zijn internationale scenario's (die zijn uiteraard voor de NATO-landen gelijk), nationale scenario's en regionale scenario's uitgewerkt naar allerhande maatschappelijke sectoren: de PTT, de NS, de gezondheidszorg, de arbeidsburo's, enz. Iedereen oefent binnen het gemeenschappelijk kader op situaties die zich kunnen voordoen op het terrein waar men zelf verantwoordelijk is. Tegelijkertijd is een belangrijk onderdeel om de onderlinge communicatie, en de verdeling van de werkzaamheden te oefenen. Tussen de bunkers wordt gedurende de oefening heel wat getelefoneerd en getelext.

Alle deelnemers aan de oefening krijgen trouwens alleen maar die delen van het scenario onder ogen die voor hun van belang zijn. Alleen de allerhoogste militairen en politici hebben een totaaloverzicht. Lezend in de door acties openbaargeworden scenario's van Wintex-Cimex is duidelijk dat ze niet alleen aangepast worden aan nieuwe militaire strategieën maar ook aan nieuwe actievormen zoals die door anti-militaristen en de vredesbeweging ontwikkeld worden.

Na de acties tegen de munitietreinen in '82 in Nederland verscheinen dergelijke acties in het scenario voor '83. Hetzelfde geldt bijvoorbeeld voor demonstrerende soldaten tegen oorlog, naar het voorbeeld van demonstrerende soldaten in uniform tijdens de vredesdemonstratie in '81 en '83.

Achter de rug van de bevolking ontstaat in de loop der jaren een compleet ondergronds netwerk ontstaan. Er wordt geld voor vrij gemaakt in de begroting, en wordt geëfend allemaal zonder dat er vanuit de politiek protest te horen is. Van links tot rechts wordt er aan meegedaan door burgemeesters, wethouders, ambtenaren en noem maar op.

Het zijn vooral de Onkruit acties geweest die de ondergrondse structuur in de openbaarheid hebben gebracht. Inbraak en bezettingsacties brachten in de afgelopen jaren stukje voor stukje de geheime samenleving in beeld.

- Bij de kraak van de Provinciale kommandobunker in Noordwijk werd het Wintex-Cimex scenario van '81 buitgemaakt.

- In '82 werd er een kijkje genomen in de Provinciale Militaire Kommando bunker in Zeeland. Uit de papieren in de bunker bleek dat er lijsten klaar liggen van potentieel verdachte personen en groepen in de samenleving die in tijd van oorlog uitgeschakeld moeten worden (geïnterneerd). Dit werd later bij een inbraak bij de contra-lichtingen dienst nog eens bevestigd. Daar lagen complete namenlijsten van mensen uit de vredesbeweging en anti-militaristische groepen al klaar.

- Dec. '85 wordt de Omroepbunker in Lopik bezet en leeg gehaald. De rol van de PTT in oorlogstijd wordt onthuld.

Als je de papieren naast elkaar legt zie je hoe ze hun oorlog denken te voeren. De bevolking komt alleen in het verhaal voor als ze lastig en opstandig zijn. Dat verklaart ook de geheimzinnigheid rond de oefeningen en de bunkers. Ze vertrouwen de bevolking niet en zijn als de dood dat de bevolking hun spelletjes saboteert. De geheimhouding speelt ook een psychologische rol voor de deelnemers. Juist het gevoel van deel uit te maken van de kleine geheime elite die zo belangrijk is dat ze ten alle tijde moeten kunnen functioneren geeft hen het gevoel van grote verantwoordelijkheid en macht. Met elke actie neemt dan ook de waarde van de bunkers voor de hoge heren af. Als de geheimhouding wegvalt, hun schuilplaatsen vernield en beklad worden is het veilige onderkomen ineens niet meer veilig. Wat ze stiekum dachten te kunnen doen staat nu ineens in het volle daglicht. Dat het juist dit is wat ze niet kunnen verdragen blijkt keer op keer als er acties tegen bunkers worden gevoerd. Op alle mogelijke manieren probeert Defensie de acties uit de publiciteit te houden. Zo kwamen de acties van zondagochtend pas dinsdag in de krant. De volkskrant had het bericht op de buitenlandpagina. Nou, ja, volgens de volkskrant ligt Suriname in het binnenland dus misschien moeten we er niet teveel achter zoeken. Maar radio en tv zwegen helemaal in alle talen. Een oefening in censuur? Over drie weken is de oefening. Nog alle tijd om bunkers te ontheiligen en masten omlaag te halen.

Anti-militaristische actiegroepen gingen op pad om ervoor te zorgen dat deze tweejaarlijkse oefening nu eens een keertje niet in het geniep kan plaatsvinden. De NATO maakt nooit bekend wanneer de oefening gehouden wordt, wie er aan meedoet, en wat de inhoud van de oefening is.

Hieronder eerst hun persverklaring en op de volgende bladzijden 4 aktieverslagen.

Libanon, februari '87. Een grote Amerikaanse vloot patrouillert vlak voor de kust van Libanon. Een militair ingrijpen wordt overwogen. De Russen waarschuwen de Amerikanen niet te interveniëren
Werkelijkheid of een passage uit het WINTEX-CIMEX-oefenscenario? Beide!

WINTEX-CIMEX is een papieren staf-oefening die in crisis-centra en bunkers gehouden wordt. Er komt geen levende soldaat of geweer aan te pas. Het ondergrondse karakter van de oefening geeft de militairen en politici de mogelijkheid hun hele strategie door te nemen en te perfectioneren. Deze strategie is niet zozeer gericht op het voeren van een totale kern-oorlog met de Sovjet-Unie als wel meer en meer op een strategie waarbij zowel geografies als wat betreft in te zetten wapensystemen er zeer veel mogelijkheden zijn. Een strategie waarbij met verschillende "eskaliëtiestappen" bedreigd kan worden. Het is altijd wel een beetje oorlog. Een bombardement op Libië, de inval op Grenada, de zo goed als permanente Amerikaanse aanwezigheid voor de kust van Iran. WINTEX-CIMEX oefent wat er allemaal moet gebeuren als deze interventies verder eskaleren: als de spanning verder stijgt en de NATO-landen zich verder

den zich meer en meer moeten omvormen tot een oorlogsmatenschap. Waarin de militairen het nog meer dan nu het geval is voor het zeggen hebben. Uit door Onkruit gestolen documenten zijn de WINTEX-CIMEX-scenario's openbaar geworden. Daarom weten we er nu iets van. WINTEX-CIMEX (Winter Exercise-Civil Military Exercise) is, zoals de naam al zegt, een gekombineerd militair-civiele oefening. Naast zo goed als alle hoge militairen doen er dus ook burgemeesters, ministers en veel ambtenaren aan mee. Het poken met mili-

taire macht is allang geen zaak van militairen alleen meer. De verstrengeling met de 'burgermaatschappij' is enorm. Burgemeesters oefenen de evacuatie van de bevolking, NS-ambtenaren het vorderen van treinen en militaire transporten, PTT-ers het op peil houden van verbindingen, de omroep de censuur, de minister-president het uitroepen van de nood-toestand. Een zeer belangrijk onderdeel van de WINTEX-CIMEX oefening is het onderdrukken van verzet uit de bevolking tegen een oorlogszuchtige politiek, het verhinderen van sabotage-acties enz. enz. Uiteindelijk oefent WINTEX-CIMEX hoe de huidige machthebbers bij òf oplopende internationale spanningen, òf oplopende binnenlandse conflicten, òf een combinatie hiervan toch nog effectief de macht in handen kunnen houden. In West-Duitsland is inmiddels op vrij grote schaal actie gevoerd tegen WINTEX-CIMEX. Daar is inmiddels ook uitgelekt dat de oefening in ieder geval van 4 tot 10 maart plaatsvindt (in het verleden duurden de oefeningen ongeveer 18 dagen). Ook dit jaar zijn er in de BRD acties voorbereid. Belangrijk element daarin is het oproepen van ambtenaren, burgemeesters, politici om niet de bunkers in te gaan. In gemeenteraden werden moties van deze strekking ingediend

In Nederland roepen wij ook iedereen die ervoor in aanmerking komt (PTT-ers, NS-ers, medewerkers van Rijkswaterstaat, van de Omroep, burgemeesters en militairen) op om niet de bunkers in te gaan! En om, als ze het wel doen achteraf de geheime scenario's openbaar te maken. Wij hebben de afgelopen nacht geprobeerd een aanzet te geven voor actie WINTEX-CIMEX acties dit jaar. We hopen dat velen ons initiatief zullen volgen. Want WINTEX-CIMEX mag niet ongestoord doorgang vinden!!

Nogal wat anti-militaristische actiegroepen

'WIJ HEBBEN GEWONNEN!'

Zondagnacht heeft de axiegroep 'De Vijfde Kolonne' ingebroken in de nood-zetel van de provinciale directie van Rijkswaterstaat in de provincie Utrecht. Deze bunker ligt bij Fort Maarsseveen. De bunker bestaat uit twee ruimtes, waarvan er één in vreedetijd bij de padvinders in gebruik is. In oorlogstijd moeten die eruit (sneuhè). In de andere ruimte bevond zich een provisories kantoor van de provinciale directie. Uit dit kantoor zijn papieren meegenomen, en op de leus 'Wij hebben gewonnen! De vijfde Kolonne' gekalkt.

VERBINDING VERBROKEN

In de bossen op de Archemerberg, tussen Ommen en Lemele, stond een militaire zendmast. Deze mast hoorde bij het militaire straalverbindingsnet in Nederland, het ASCON. Er staan nu nog 42 van die ASCON-masten in Nederland. Ze dienen voor het militaire telefoon- en telex-verkeer, wat deels door de grond en deels door de lucht plaatsvindt. (Een kaartje van de 43 masten plus plaatsnamen vind je in de 'Wilde Wegwijzer' van Onkruid). De ASCON-masten zijn in een zodanig net opgesteld dat het wegvallen van één mast nog geen verbindingsnet lamlegt, berichten kunnen omgeleid worden. En bovendien beschikken de militairen ook nog eens over een ondergronds net. De betekenis van het omverhalen van 1 mast willen we dus niet overdrijven, maar 't is wel een tikje tegen de achilleshiel van de WINTEX-CIMEX oefening. Juist deze oefening die zich geheel in bunkers afspeelt, is volkomen afhankelijk van de verbindingsnetten tussen de bunkers. Als die uitvallen raken de militairen, ambtenaren en politici ondergronds letterlijk afgesneden van de buitenwereld, en wordt de oefening onmogelijk. De zendmast op de top van de Archemerberg zag er indrukwekkend uit. Het was een ongeveer 40 meter hoge stalen paal met een doorsnede van ca. 40 cm. Bovenaan hingen twee schotels in tegenovergestelde richting: een om te ontvangen en een om te zenden. Aan de voet van de mast ligt een houten gebouw van 10 bij 4 meter waarin waarschijnlijk de zender zit.

Daarnaast ligt een mini-bunkertje, niet meer dan een grote kamer om te schuilen tegen de bommen. Om dit alles stond een hek, met rollen prikkeldraad aan de binnenkant. De mast werd vastgehouden door drie keer vier-stalen kabels. In een gelijkzijdige driehoek staan drie, tweemeter hoge, betonnen kubussen, op een afstand van 25 meter van de mast. Aan elk betonblok zaten vier staalkabels vast, die elk op verschillende hoogtes aan de mast vastzaten. Eén van de betonblokken staat op het hoofdterrein, de andere twee staan er buiten, met elk een eigen hek erom heen.

Deze mast wilden wij omverhalen, maar we wisten natuurlijk ook niet hoe. Voorzover wij wisten was dit in Nederland nog nooit gebeurd, en ook in het buitenland kenden we geen beschrijvingen van hoe je dat doet. Wel werden we geïnspireerd door de AKB-ers in de BRD die met grote regelmaat hoogspanningsmasten omhalen met een ijzerzaagje. Maar een hoogspanningsmast heeft 4 poten en geen kabels, dus dat is wel eeffe wat anders. Er was maar een ding waar we niet bang voor hoefden te zijn: op de schotels staat maar 380 volt, honderden keren zo weinig als op hoogspanningskabels, dus de kans dat we geëlektrikeerd zouden worden was nihil. Waar we wel bang voor waren was dat het ding onverwachts de verkeerde kant op zou vallen, en dat de losschietende kabels ons zouden raken. Na lang nadenken besloten we het op de onderstaande manier te doen, en dat is goed gegaan. Maar bedenk dat de meeste masten niet zo vrij staan als deze, en dat de details overal kunnen verschillen. Kijk goed en

Kijk goed en denk na voor je wat doet.

Hoewel de mast in een stukje heide op een heuveltop ligt, en dus goed in 't zicht, hadden we het voordeel dat het eerste huis pas op ca. 2 km. afstand lag. Bovendien werd de mast 'snachts niet bewaakt en was het vrij mistig. Voor teveel lawaai of licht hoefden we dus niet al te bang te zijn. We begonnen met het op een aantal plaatsen zorgvuldig wegnippen van het hek en prikkeldraad, zodat we bij onverwachte bewegingen van de mast of de smeris nooit opgesloten zouden zitten. Vervolgens bepaalden we de richting van de wind (die er trouwens amper was). De 4 kabels die het meest uit die richting kwamen, zouden onze prooi worden. Aan de kant van de mast waar deze kabels vast zaten begonnen we te zagen, op een meter van de grond. Dat werd bemoeilijkt door een trapje en allerlei elektriciteitskabels die aan de mast vast zaten. Die kabels wilden we niet doorknippen, omdat daar door de zender uit zou vallen, wat mogelijk ergens gemerkt zou worden. We maakten ze dus zo goed mogelijk los en bogen ze weg, maar lastig bleef het. We hadden meerdere zagen zodat doorgezaagd kon worden terwijl iemand het kapotte of botte zaagblad verving. Het staal van de mast bleek ongeveer 1 cm dik. We zaagden door tot we de helft van de omtrek ingezaagd hadden. Dat kostte zo'n 8 zaagbladen. Dit half inzagen deden we om een soort scharnier te creëren waar de mast zou moeten omknakken.

EEN BUNKER VOL MET WATER

De bunker voor de kommissaris van de koningin voor de provincie ZH, ligging : Noordwijk aan het einde van de boulevard, laatste afslag links nemen, dan het eerste fietspad rechts oplopen en je ziet een mast. Daaronder ligt de bunker. De bunker die 4 jaar geleden ook bezocht is en waar toen oa de WINTEX-CIMEX scenario's uit '81 uit gejat zijn. Zo kwam er al iets meer informatie over hoe ze de oorlog gedacht hadden. Voor de papieren kwamen we deze keer dan in eerste instantie ook niet. Gewoon blub blub.... een bunker geheel gevuld met water leek ons wel wat.

Onze bedoeling was om via de nooduitgang, die in een schacht verborgen was, de bunker in te gaan, maar voor de zekerheid hadden we ook genoeg materialen meegenomen om de bunker op een andere manier onder water te kunnen zetten. Het opensnijden van de stalen deur met een snijbrander ging toch snel en was door de schacht nauwelijks te horen.

Nadat we de deur geopend hadden zijn we eerst alle ruimtes ingelopen voor een eventueel alarm en hebben we ons even teruggetrokken in de duinen. Er kwam geen reactie dus konden we weer naar binnen.

De bunker heeft twee verdiepingen met slaapruidtes, wc's, douches, telexruimtes, telefoon- en verbindingsruimtes, een ruimte om je te ontdoen van je radio-actieve kleren- en dan schoon de bunker in : enorme kaarten aan de wand hoe beheers ik het land.

Na een uurtje "bunkeren" een paar kranen opgedraaid, de stortbakken losgekoppeld en leidingen losgeslagen.

Snel weg via de noodschacht, het zand rond het luik nog aangehard en toen naar de auto's. Hoe vol zou de bunker hebben gestaan toen ze het ontdekten. De politie sprak van "een bunker onder water gezet".

"WATERSCHADE"

Toen de kabels. Die zaten aan het betonblok vast met een harpje, bekend van zeilboten, maar dan groter. Door een ijzeren staaf of grote schroevendraaier door het oogje van de pin van het harpje te steken, konden we de pin losdraaien. Als de pin is losgedraaid, moet je hem in principe uit het harpje kunnen trekken, maar door de spanning op de kabels ging dit vrij moeilijk, moesten we een soort hefboom maken. Bij dit werk hielden we zoveel mogelijk afstand, uit angst voor het zwiepen van de losgeschoten kabels.

Maardat viel ontzettend mee, als een kabel los was viel hij gewoon door zijn eigen gewicht schuin omhoog op de grond. Hij zat dan alleen nog vast aan een bliksemafleidingsdraad, die je los kon knippen. We begonnen met de onderste kabel, en werkten dan naar boven, omdat we bang waren dat als we eerst de bovenste kabel zouden losmaken, de mast halverwege om zou knakken. En hij moest tenslotte helemaal om. Bij de onderste 3 kabels konden we met enige moeite de harpjes losdraaien, bij de bovenste lukte dit niet. Die kabel was 2 keer zo dik en stond door het wegvallen van de onderste 3 natuurlijk onder grote spanning. Daarom hebben we die doorgezaagd, wat nog eens 5 zaagbladen en heel wat klam zweet kostte. Toen hij bijna doorgezaagd was knapte hij af en viel met een doffe plof op de grond. Heel even was het stil en keken we naar het silhouet voor ons: een enorme mast met aan weerszijden 4 kabels, vrij scherp afgetekend tegen de witte lucht. Toen begon er zachtjes iets te kraken en deden de 8 overgebleven

kabels wat we hoopten. Heel langzaam trokken ze de mast van ons af, voor ons gevoel zagen we een film in slow motion. Een film die je nooit meer vergeet, wat een gratie, wat een elegantie! Toen de top de grond raakte wipte het onderste stuk nog een keer omhoog, een soort golfbeweging. Het ballet van de stervende mast. Ondertussen knalden de schotels kapot, braken de elektriciteitskabels af, en sprongen de vonken in het rond. En toen was het stil, het hele uitzicht in één klap verandert. Nog effe stonden we met open mond te kijken verbaasd dat het gelukt was, over de traagheid van de val, en over het gebrek aan lawaai. Maar toen was 't: wegwezen!!

Actiegroep 'Verbinding verbroken'

PIEPSCHUIM IN BUNKERS SPUITEN

Bunkers hebben maar weinig openingen naar de buitenwereld. Daar zijn het natuurlijk ook bunkers voor. De paar openingen die er zijn: sleutelgaten, ventilatiekanalen, ontluchting van het nood-oliereservoir e.d. zijn in Zoeterwoude (ZH) bij een civiele verdedigingsbunker met vloeibaar isolerend piepschuim dicht gespoten. Dit spul kan je kopen in spuitbussen. Het zet enorm uit en wordt keihard. Heel moeilijk te verwijderen. Het isoleren van ondergrondse bouwsels is op deze wijze simpel maar heel erg effectief te doen!

HYVÄÄ

RUOKAHALUA

(eet smakelijk)

In Nederland vindt de regering dat een ietsje meer straling nog gezond is. (zie de vorige Zwarte) Maar ook in andere landen weten ze wat goed is voor de bevolking. Bijvoorbeeld Finland, waar datgeen wat hier nu in het klein gebeurt, al veel bontere proporties heeft aangenomen.

Toen op 25 april vorig jaar er iets mis ging in de kerncentrale van Tsjernobyl en daarna nukleaire wolken over West-Europa trokken, brak overall zenuwachtigheid uit: wat kunnen we nog eten? Waar kunnen we ons nog veilig bevinden?

Overal werden levensmiddelen uit de handel genomen. En met het vakantie seizoen voor de deur maakte het nederlandse Ministerie van Volksgezondheid bekend, dat je naar sommige landen beter niet kon gaan en in andere landen wat voorzichtiger zou moeten zijn.

Finland was ingedeeld bij de groep landen met het laagste risico. Op campings zou informatie ingewonnen kunnen worden over wat wel en niet te eten is en gedaan kan/moet

worden. Navraag op de camping van Helsinki leverde een verbaasd gezicht op. "Alles is te eten - verse groenten, fruit - geen punt. Kijk maar, ik zie er toch gezond uit ik heb nergens last van", melde de receptioniste. Typies natuurlijk, dat in Duitsland bepaalde dingen niet gegeten (kunnen) worden, dat

in Zwitserland gezeqd wordt dat je

moet uitkijken met melk voor kleine kinderen, maar dat er in Finland niets aan de hand zou zijn, terwijl daar de giftigste wolk, die W. Europa bereikte, voorbijkwam.

Op de markt en in de winkels is ook nog gewoon alles te krijgen. Wat vergeelde en verscheurde posters herinneren nog aan een demo kort na het ongeval - de toerist met oogkleppen zou hier rustig verder kunnen pitten. Verwachten dat campings, voor wie de portemonnee op het spel staat, zullen zeggen, dat de situatie niet zo best is, is natuurlijk een illusie - daarom maar naar de nederlandse ambassade getogen. Daar werd verteld dat er niets aan de hand is - alleen beter niet te vaak vis uit kleine meertjes eten, voor de rest geen reden tot ongerustheid. Er was echt niets aan de hand. De finse autoriteiten hielden de zaak scherp onder controle. Er waren meer meetpunten dan in Nederland - dat Finland 9x zo groot is werd even buiten beschouwing gelaten en de internationale voorschriften werden in acht genomen. Echt geen vuiltje aan de lucht. En om ons extra gerust te stellen, melde de ambassademedewerker, dat in Finland er vanaf het eerste moment niets aan de hand was geweest - alles was altijd te eten geweest. Dit was ook doorgegeven aan het ministerie in Rijswijk, maar daar waren toch "paniek-berichten" verspreid - volkomen onterecht.

In Finland was er niets aan de hand. Boze tongen beweren dat dit te maken heeft met het gefinlandiseerde Finland, dat Finland de hete adem van Moskou in z'n nek heeft. Allemaal onzin. Iets wat de finse autoriteiten hoogst pijnlijk vonden en de ambassademedewerker ook. (Maar was het soms omdat er anders net zo'n paniek zou uitbreken als in Polen? Die wolk had toch niet netjes om Finland een bochtje genomen?)

Na het al te geruststellende betoog á la Colijn - "gaat u maar rustig slapen" - de ambassade weer verlaten en de ambassademedewerker in de waan achtergelaten, dat z'n

verhaal alle twijfels had weggenomen. Op pad maar weer met nog meer achterdocht. Iets verderop de KANSANTERVEYSLAITOS- het volksgezondheidsinstituut van de finse staat. Toch ook hier nog maar even naar binnen. Een welwillende medewerker: "Nee echt, niets aan de hand; niet teveel vis uit kleine meertjes, voor de rest is alles OK. Het stralingsnivo is volkomen normaal. Na het ongeval was er wel wat verhoogde straling - alle Finnen hebben zoveel extra gekregen als één

röntgebstraling van bv. de longen. Fruit en groente is goed te eten, omdat die nog niet ontkiemd was, toen het ongeluk plaats vond -- de lente begint immers laat in Finland". Met het idee dat het zaakje toch echt stonk, weer vertrokken, want in een land dat zo dicht bij

Tsjernobyl ligt, waar een nucleaire wolk voorbij kwam en waar in ieder geval met de mond wordt beleden dat natuurbescherming de hoogste prioriteit heeft en bovendien de economie op die natuur drijft - daar kan toch niet "niets" aan de hand zijn. Toch lijkt het erop dat Tsjernobyl aan Finland voorbij is gegaan. Dat dat mogelijk is, lijkt vreemd - maar het heeft zijn redenen. De Finse regering heeft geen belang bij heissa - ook Finland heeft kerncentrales en een paar dumpplaatsen voor - russies-atoomafval.

In Finland wordt veel uit de natuur gehaald. En het merendeel van de bevolking spreekt uitsluitend fins en woont verspreid over het land. De omroep is in handen van de staat, kranten zijn duur en slecht te krijgen. De Helsingin Sanomat, de enige kwaliteitskrant is slechts in het centrum van Helsinki goed te krijgen. Zelfs in buitensteden van Hel-

sinki moet je het met een paar pulpbladen doen, die naast veel naakt en berichten over koninghuizen niet verder komen dan een brandje hier een inbraak daar...

Toch is er meer mis, dan alle ge-

ruststellende stories en de uiterlijke kalmte doen vermoeden. Het alternatieve tijdschrift "Suomi" geeft bv. een lijstje met de grenswaarden die in Finland en elders

worden gehanteerd voor melk in bequerel per liter:

	Cesium	Jodium
Finland	1000	2000
Zweden	300	500- 2000
Hessen (BRD)	100	20

Een groot deel van het blad is gewijd aan de Tsjernobylskaja Pravda, waarbij ook stukken uit Newsweek etc. opgenomen zijn, zodat er nog een beetje doorsuppelt wat buiten Finland over Tsjernobyl wordt gedacht, want zelfs de meest burgerlijke verontrusting wordt verzwegen of van de hand gedaan.

Zo publiceerde The Observer een boek over de gebeurtenissen na Tsjernobyl in Europa. Daarin werd gesteld dat de Finse regering de zaak liever doodzwijgt en zeker geen ongerustheid wil verbreiden, omdat in Estland ook naar de finse TV wordt gekeken.

De finse regering vraagt de Observer om het stuk te verwijderen, want het zou van geen kant kloppen.

Als "bewijs" dat het verhaal niet klopt, wordt o.a. aangevoerd dat de naam van een minister niet goed is gespeld. Op de eigenlijke bewering wordt niet ingegaan. Integendeel: de Observer, maar ook andere landen die veel lagere grenswaarden erop na hielden stookten onrust, onnodige onrust.

Alles leek weer rustig verder te kunnen slüimeren, totdat de Lappen hun rendieren uit de bergen haalden. Toen bleken dat de grenswaarden in Zweden en Noorwegen, maar ook die in Finland zo laag te zijn, zodat de nog rondtrekkende Lappen economies vernietigd zouden worden. Ze konden geen lapje rendierenvlees meer kwijt raken. Alles moest vernietigd worden, omdat het stralingsgehalte veel te hoog was (tot 40.000 beq.) Daarom besloten Scandinavische regeringen onlangs dat de grenswaarden voor rendierenvlees wel wat omhoog

konden naar 6.000 bequerel per kilo voor cesium, zodat deze touristische attractie overeind kan blijven.

WERKEN

IN ESTELI

Er is het plan om vanuit Delft een groep te organiseren die ongeveer 6 weken gaat werken in Esteli. Esteli is de Nicaraguaanse zusterstad van Delft. Het is de bedoeling om door een tijdje te leven en werken met de Estelianen elkaar te leren kennen en een steentje bij te dragen aan een projekt in Esteli. Het is een initiatief van de stichting stedeband Delft-Esteli. De groep zal ongeveer in juli vertrekken, maar in verband met de voorbereiding (spaans leren b.v.) moet ze al begin maart gevormd worden. Heb je interesse bel dan: jan:015-120130, arnold:010-4702729, of jeroen:015-121351.

een bouwploeg

uit Delft?

nicaragua

DE ZWARTE 9

EET SMAKELIJK!
HYVÄÄ RUOKAHALUA!

CARI COMPAGNI

deel 2

In de vorige Zwarte stond het eerste deel van een bewerking van een italiaans stuk, geschreven voor een solidariteitsbijeenkomst voor de gevangenen uit de Autonomia Operaia, die waren gearresteerd nav de gebeurtenissen tijdens de demo van 25 oktober jl (zie hiervoor ook Zwarte 68). Het stuk is geschreven door één van die gevangenen, en gaat mn in op het gebruik van staatsveiligheidswetten uit de fascistiese periode om het verzet nú aan te pakken. Bij deze het tweede deel.

Niettemin beledigen ze ons, brengen ze ons tot een nieuw protest tegen het misbruik dat ze maken van 'de bescherming van de Staat' door onze strijd te kriminaliseren, kameraden te gijzelen, onze bladen, video's enz. in beslag te nemen, bestempeld als 'subversieve vereniging'.

Zo hebben ze een gemakkelijke manier gevonden om hun politieke tegenstanders te elimineren. Deze manier is te gebruiken tegen willekeurig welke politieke tegenstander:

-óók tegen de arbeiders die zich bijvoorbeeld buiten de worgakkoorden van de 'zelfreglementering van stakingen' stellen. (noot: dit is een akkoord tussen kapitaal en bonden waarin vaste stakingsvrije periodes zijn afgesproken en waarin bovendien is vastgelegd dat stakingen geen schade mogen toebrengen aan de gebruikers van de goederen en diensten van de stakende sectoren!!!!)

-óók tegen die studenten die niet zijn ingepakt in de vriendjespolitieke jeugdorganisaties van de partitocrazia, waarin je voor eeuwig verloren bent voor de revolutie.

Aan de vele gerechtelijke onderzoeken die al tien jaar duren wil men nu de afdeling meest-opvallende-politieke-gebeurtenissen toevoegen, natuurlijk wéér eens veroorzaakt door 'de autonomen': van Comiso tot Voghera (demo's tegen ultra-moderne vrouwen-gevangenis met maximale beveiliging), van het anti-nukleaire kamp in Carovigno tot de studentenbeweging van '85, via de strijd tegen de NAVO, de bases, de oorlog tot aan de 'duizenden autonomen' die op 25 oktober '86 ontwaard werden door, en hun wederopstanding beleefden volgens de massamedia.

Dus al het goede dat is verwezenlijkt door het meest oprechte, het meest produktieve, het meest strijdbare deel van het italiaanse volk om het alomheersende kapitalisties herstel terug te dwingen, al dat goede wil men bestempelen als 'daden van majesteitsschennis'.

Dit is de Zaak Italië, waar sinds 1977 geen parlementaire oppositie meer bestaat, en waar voor de buitenparlementaire oppositie de betrokkenheid in de militaire nederlaag van de gewapende strijd van de Brigade Rosse en konsorten een zware last is geweest. De klassehypothese van de stuwende kracht van de centrale rol van de arbeiders gaat niet meer op. De oude arbeidersbeweging, gereduceerd tot een raderwerk voor de kapitalistische accumulatie, heeft de identiteit van de leidende groep van de PCI (Partito Comunista Italiano, vergelijkbaar met de PvdA) naar het laagste punt getrokken en daarmee de keuzes van deze partij nog avontuurlijker en ondergeschikter aan het kapitalistische systeem gemaakt. Juist Autonomia Operaia, onteerd, gevangen gezet, veracht en vervloekt, heeft in deze situatie in de afgelopen jaren als enige de sociaal-politieke oppositie van het land in voor- en tegenspoed vertolkt. Niet alleen heeft ze haar posities herwonnen, maar ook is er geen belangrijke sociale gebeurtenis geweest waar de autonomen aan kop liepen of minstens aanwezig waren. Wij geloven dat juist deze activiteit op vele gebieden en het in het spel komen van de derde generatie van Autonomia de partitocrazia heeft gealarmeerd en de beschermers van het recht aangezet heeft tot het opnieuw formuleren van honderden dagvaardingen, arrestatiebevelen en huiszoekingsbevelen. Juist op het moment dat de autonomen, oa door het verval van de arbeidersstrijd, minder Autonomia Operaia, dwz arbeidersautonomie worden, maar steeds méér een politieke kracht van revolutionair links, op het moment dat we de voorhoederol op een goede manier op ons nemen, worden de gerechtelijke onderzoeken heropend, wordt het brandmerk 'krimineel' opnieuw gebruikt, worden onze keuzes opnieuw gekriminaliseerd, evenals ons programma.

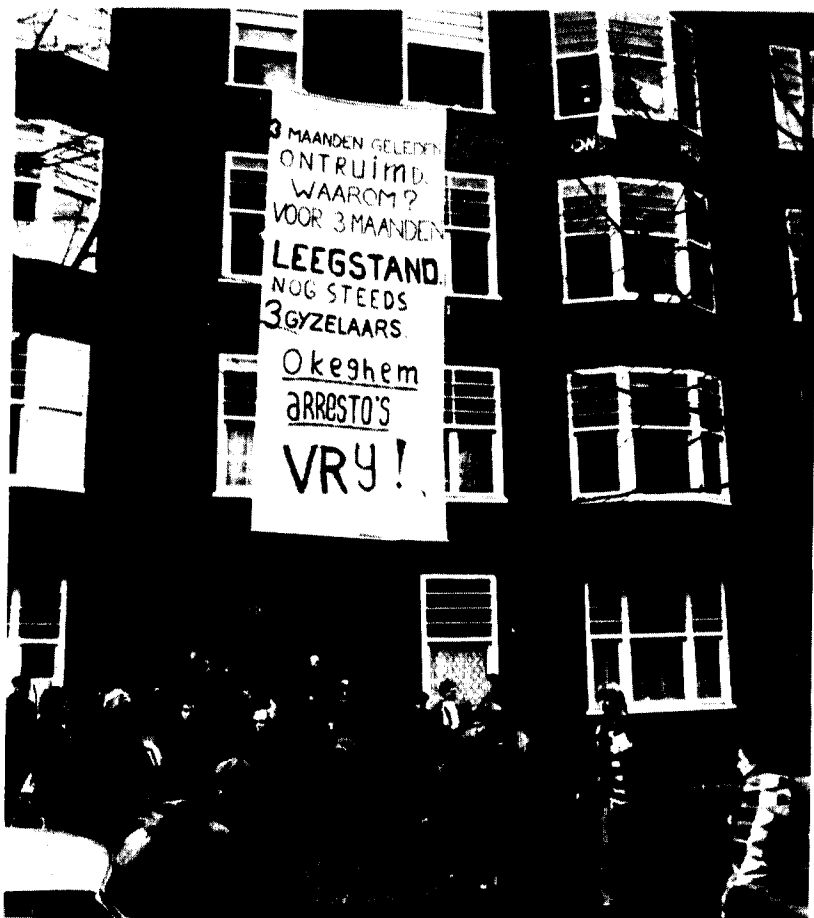
De ongerustheid van zowel de regering, met aan het hoofd een socialist, als van de PCI, met kop noch staart, is groot. Elk moment kan er een crisis ontstaan, ze hebben geen vernieuwingsprogramma, op z'n hoogst korporatieve verbintenissen. Vooral de vergevorderde staat van korporatisme van het systeem brengt de opletendste mensen - en dat zijn er weinig in de partijen- zelfs aan het praten over een nieuw constitutioneel akkoord. Bij het gebrek aan perspectief in de Zaak Italië voegt zich de niet terug te draaien crisis van het Reaganisme, die bevrijding zal brengen voor miljoenen onderdrukten, terwijl de jongeren die bestemd waren Yuppies te zijn, in Frankrijk en Spanje laten zien dat vrijheid, gelijkheid en solidariteit doorgaan met het overschrijden van alle grenzen, barrières en vangsten. De anti-nucleaire benadering van deze nieuwe generatie is solide, en morgen zullen zij het de maatschappij, de internationale maatschappij, moeilijk maken met hun weigering van het schema van de militaire regering, dat eruit ziet als vooruitgang-atoom-ontwikkeling.

De fragmentarische berichten die ons over Montalto bereiken (zie Zwarte 68) laten de ontombare capaciteit van strijd en oppositie zien, onbedwingbaar ondanks gewelddadige politiecharges, betaald door de atoombende. Een dag van strijd kortom, die is geslaagd ondanks een wapenstilstand, door de Groenen toegestaan aan de regering die een kompromis over het energiebeleid aankondigt.

Kameraden, vriendinnen en vrienden, bedankt voor alle blijken van waardering en liefde die jullie ons hebben laten zien. Hoe dan ook, de voortgang van de strijd is voor ons het beste teken en een sterke stimulans om ons niet terneergeslagen te voelen bij deze straf.

Aan de vrienden die vaak hun solidariteit op dubbelzinnige, onduidelijke wijze tonen, vaak met chantage, vragen we vrijer te zijn in hun oordeel en minder opportunisties in de echte momenten van strijd. We zijn blij hen tegen te komen, hier in deze plaatsen van straf, plaatsen waar mensen met menselijke en politieke waardigheid, trouw blijvend aan hun politieke ideeën, lijden en tientallen jaren of zelfs levenslang uitzitten in dit sadistische totale instituut.

met gebalde vuist,
de gevangen kameraden

het laten verdwijnen van post en kranten, tot lichamelijk geweld. Op het buro Van Leijenberglaan is er een in elkaar geslagen. In de Bijlmerbajes werd een ander door vijf bewakers mishandeld, met als resultaat oa een blijvend litteken. De verantwoordelijken voor deze pesterijtjes en mishandelingen worden zoals altijd de hand boven het hoofd gehouden door klachtencommissie en rijksrecherche.

BEZETTING

Met de bezetting van de Okeghemstraat 20-II en 20-III willen we protesteren tegen al deze misstanden.

Deze etages staan na drie maanden nog steeds leeg. Ze zijn helemaal leeggesloopt en daarmee onbewoonbaar gemaakt. Terwijl er nog tot eind dit jaar gewoond had kunnen worden. Konklusie: er is ontruimd voor leegstand, verzet was dus terecht.

Leggen we hiernaast het feit dat er onvoldoende grond is om de drie arrestanten vast te houden, dan kunnen we maar één ding zeggen: die jongens moeten vrij!!!

STEUNGROEP ARRESTANTEN
EN EX-ARRESTANTEN

Amsterdam, 27 januari 1987

Vandaag bezetten wij de Okeghemstraat 20-II en 20-III om te protesteren tegen de onrechtmatige gevangenhouding van drie vrienden die bij de ontruiming van deze etages, op 23 oktober vorig jaar, gearresteerd werden. Zij zitten nu ruim drie maanden, en dreigen er nog een maand bij te krijgen. Zonder proces!

DE ONTRUIMINGEN

Op 22 oktober 1986 werden de bewoners van zeven etages aan de H. Jacobsz.straat en Okeghemstraat verrast door een schrijven van inspecteur Vos van Van Leijenberglaan. Hierin werd hen aangekondigd dat zij op zeer korte termijn ontruimd zouden worden. Dit terwijl er voor sommige etages nog officiële procedures liepen en de geplande renovatie voor de etages aan de Okeghemstraat nog tot eind 1987 op zich zou laten wachten.

Tijd om te verhuizen was er nauwelijks. Pogingen om duidelijkheid aangaande deze ontruiming te krijgen en om evt een kort geding aan te spannen mislukten omdat de verantwoordelijken niet op hun plaats zaten.

De volgende ochtend stond de politie al voor de deur. Van de daken werd hard verzet geboden, maar de ontruiming konden niet tegengehouden worden. Bij een inval in een nabijgelegen woning werden negentien mensen gearresteerd. De meesten zijn allang weer vrij omdat er geen bewijsmateriaal was om ze langer vast te houden.

DE DRIE OKEGHEMARRESTANTEN

Na ruim drie maanden zitten er echter nog steeds drie mensen vast. De gronden waarop zij nog steeds worden vastgehouden zijn uiterst zwak. Een "doorgeslagen mede-arrestant" wijst een willekeurig aantal mensen aan op foto die volgens hem wel eens op het dak geweest zouden kunnen zijn. Het vooronderzoek is allang afgesloten. Ook dat heeft niets concreets opgeleverd.

Laat één ding duidelijk zijn: het ontbreekt Justitie aan feitelijkheden, aan inhoudelijke argumenten om de drie arrestanten vast te houden. Maar Justitie wil de drie afstraffen, en doet dit dmv "technische" trucs. De nieuwste: een pro forma proces a.s. woensdag. Dit houdt in dat de drie arrestanten zeer waarschijnlijk nog eens anderhalve maand moeten zitten tot het echte proces dient. Als reden voor het pro forma proces geeft het Openbaar Ministerie de "Kerstdrukke"!

Ook op andere manieren worden de arrestanten gepakt. Het varieert van kleine pesterijtjes, beledigingen,

De volgende dag, op de pro forma zitting van 28 januari, is één van de drie - NN2 - vrijgelaten. En de aktiekraak in de Okeghemstraat is een echte herkraak geworden, die volledig gelukt is. Na zo'n tien dagen bezetten en het in de wind slaan van een ultimatum, is de Woningbouwvereniging "Ons Huis" toch gezwich voor de argumenten van de krakers. Er wordt geen twee keer ontruimd (voor leegstand).

MAAR MART EN MENNO ZIJN NOG NIET VRIJ!

Onzin, het zijn geen krakers die nu drie maanden in voorlopige hechtenis zitten, zegt een geërgerde persofficier De Wit. „Het zijn brandstichters en op dit delict staat maximaal 15 jaar gevangenisstraf. Bij de ontruiming hebben zij vanaf het dak molotov-cocktails naar politiemensen en op politie-auto's gegooid.“

Mart schreef het al op nieuwjaarsdag vanuit de Bijlmerbajes: "Van tevoren weet je al dat ze je de volle 106 dagen (voorarrest) willen laten zitten, omdat er geen bewijs tegen ons is, ondanks de verklaring van verrader 337... Officieel mag je voorarrest niet langer duren dan 106 dagen, maar in de praktijk kunnen ze dat nog verlengen met 9 maanden, omdat het onderzoek, of wat voor reden dan ook, nog niet is afgerond... Dit rechtssysteem is zo korrump als het maar zijn kan. Hierbinnen hoor je er meer van dan buiten."

We moeten hen uit hun klauwen zien te halen! 27 februari (2 uur) vindt het proces plaats in 't Gerechtsgebouw te Amsterdam. Niet alleen tegen Mart en Menno, maar ook tegen NN2 en twee anderen, die al wat langer op vrije voeten lopen. De aanklacht is excessief zwaar en gaat over "poging tot doodslag... brandstichting... openlijke geweldpleging"... Maar nu gaat het er nog om of dit "rechts"-systeem het waagt onze kameraden ook excessief zwaar te straffen. Maw of wij dit zullen tolereren!

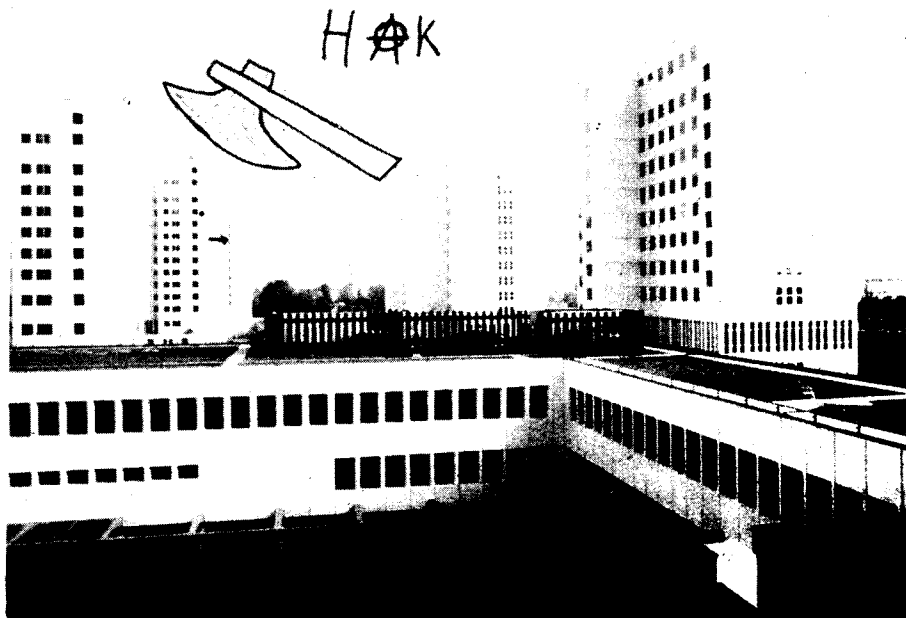
Menno schreef ons hierover eerder al het een en ander:

"Vrij"dag 16-1-87

Lieve binnenpretters en iedereen die dit verder leest; Ellen, Siem, Marieke, M.I., Tom, Sjak, en al die anderen die ik wel en niet ken, Sorrie, sorry, excuses, scuzi, etc. dat ik niet eerder geschreven heb. Nou is dat ook niet echt waar, ik ben al 5 keer met een brief voor jullie begonnen (echt!) maar het lukte gewoon niet. Het is moeilijk iets leuks te schrijven, of iets interessants of zo. Maar deze brief zal ik afmaken en opsturen. Dinsdag hoorden wij drieën dat we "pro-forma" zitting hebben op 28-1, 13.45 uur, en op 27-2, 14.00 uur de "echte" zitting, het proces tegen de (dan weer) 5 Okedighemarresto's. Bij ons drieën kwam het wel als een klap(je), hoewel ik het altijd al zei dat het zou gebeuren, je blijft

voen nopen. Nog 6 weken tot het proces vastzitten waarschijnlijk. En dan nog 2 weken op de uitslag wachten, want het is bij de meer-voudige rechtbank of hoe dat daar ook heet. Ik hoop dat jullie je er ook al op voorbereiden, samen met de 2 advocaten en Kinkerbuurt. Getuigen, publiciteit (! hebben we erg veel behoefte aan, alleen al om het moreel op te houden). Bereid je goed voor. Ik/wij zijn ook al bezig. Ik hoop dat we er wat leuks kunnen van maken. Over de uitslag maak ik me echter vrij weinig illusies, ik zie het niet al te vrolijk momenteel. Maar ja, 86 dagen (nu dus) is lang, vooral zo werkeloos, mijn handen jeuken om weer eens wat te doen (een glas bier vasthouden bijvoorbeeld). En het is vervelend zo veel te missen, alleen op de radio mee te kunnen maken. Maar materieel gezien gaat het erg goed: eten, drinken, genoeg te roken, warmte, goede doesj, tv, radio, fruit, krant, Bluf?, soms veel post, soms wat minder. We kunnen nou ook boeken invoeren. Ik lees veel, en schrijf hele boekdelen onzin aan Marjan, en na elke dag is er weer een volgende. De dagen gaan vrij snel, de weken niet. Van de kou buiten geenlast, ik ga nooit luchten of sporten (net als 2 en Mart, we doen dat sinds we uit elkaar zijn niet meer - no fun in je uppie buiten). Van de cipers weinig tot geen last, gaat goed hoewel ik ze vanwege hun "sleutelpositie" niet mag. Meestal een soort leven en laten leven toestand. Soms wat vriendelijker, soms wat minder. Alleen last van de gestapo in de buurt van de bezoekersruimte. Onvolwassen machochies met een teveel aan tijd en een tekort aan inspiratie. Vervelend, maar er is weinig aan te doen. Nog regelmatig het idee dat brieven niet doorkomen, of later. Maar ik weet niet of dat zo is. Ik weet het van een aantal brieven wel zeker. Van 2 en Mart hoor ik ook veel klachten over post en kranten die niet doorkomen. (Het komt ook door de domheid die dit systeem op gang houdt: alles wat niet voor 300% duidelijk is voor de machthebbers hier, snap-

pen ze niet en weten ze dus geen raad mee.) Tegenwoordig schrijven we regelmatig naar elkaar en dat geeft veel steun. Het blijft echter heel vreemd om zo lang vast te zitten. Een van mijn ratten is inmiddels doodgegaan, en de rest is gegroeid als kool, die herken ik nauwelijks meer. Ik mis ze erg veel. Zou het niet tof zijn als ik er hier een paar had! De tijd zou wel sneller gaan. Buiten, vlakbij, worden 50 nieuwe cellen gebouwd. Ik heb het deze week zien gebeuren. In één week! Wat gaat dat snel! Ik ben benieuwd of ik er dit jaar of pas volgend jaar in kom. Het zijn hele kleine cellen, met zo'n doorgeefluikje, net smeriscellen. Ik moet jullie trouwens nog even bedanken voor die ladingen kaartjes en pakketten met stencils en zo. Tof! Ik geloof dat ik het meeste post van deze toren krijg. Blijf schrijven! Ik zal ook wat vaker terugschrijven. Maar ik heb niet meer te melden dan dat het saai is en dat we het hoe dan ook volhouden. Wat dat betreft blij ik taaier te zijn dan ik dacht. Ons krijgen ze niet. Ik ben veel scherper gaan zien hoe rot hun systeem is, en hoeveel ik ervan walgt. Daar wil ik niet aan meedoen, ik zou het niet eens kunnen, al sluiten ze ons, net als kameraad Mandela, meer dan 20 jaar op, onze ideeën en idealen zullen blijven bestaan. Een revolutie of een opstand of hoe je het ook wilt noemen krijg je niet kapot door individuen te pakken. In je hoofd komen ze niet! (Nou ja, niet zo snel in ieder geval - je weet nooit hoe groot hun truken-does is en hoe groot de jouwe.) Ik beschouw de dagvaarding als een oorlogsverklaring, een opening van het jachtseizoen. Maar wat mij betreft kunnen ze het krijgen zoals ze het hebben willen. Ik hoop dat jullie daar ook zo over denken. Laten we de jager in prooi veranderen. Ik zal van aangeklaagde in aanklager veranderen, samen met de vier anderen. Niet wij zijn de daders, maar zij! En dat moeten we óók aan de pers duidelijk maken, hoe dan ook. Laat ons zo gauw mogelijk jullie ideeën en meningen en zo horen via het bezoek of de

MART EN

O
E
T
E
N

V
R
IJ

Waarom worden Mart en Menno dan vervolgd? Om de Okeghemstraat te Amsterdam. Een ontruiming, wraakoefening van burgemeester, justitie en politie geweest en daar veel pret hadden gehad met de vele arrestaties, een herkraak, zwicht woningbouw argumenten van de krakers. En moet zij zelfs te aan onterecht was. Het was toch voor leegstand. De aanklacht tegen Mart en Menno en drie andere is buitengewoon zwaar: "Poging tot doodslag...". Hun gelijk zou nog zwaarder moeten wegen. Hun proces vindt plaats op 27 februari 1987, om Amsterdam.

MIENNO

En eigenlijk alle "politieke" gevangenen. (Alle gevangenen zijn politiek.) Want die muren zouden niet mogen bestaan, die ons van hen scheiden.

Of is het soms geen "politiek" dat de gevangenen vol zitten met zgn illegale buitenlanders (remember Takhrifa!) of kleine drugsdealers of zo, terwijl hun bazen en opdrachtgevers met bepaalde politici in dure restaurants en cafés aan dezelfde tafels zitten of in hun privévertrekken afspraken maken over de enige en onschendbare wet die hen allemaal verbindt: de verbeterde verdediging van deze wereld? Of dat bv de ontvoerders van Heineken worden vervolgd, itt Heineken himself? (En dat is maar goed ook, want anders kon je die ook nog tegenkomen in de bajes.)

dat zij een ontruiming wilden tegenhouden aan die in alle opzichten willekeurig was - een actie tegen lieden die ook in Lausanne waren de afgang van Van Zwijn. Na heftig verzet, de bouwvereniging "Ons Huis" eindelijk voor de overgegeven dat de ontruiming van het begin af was, die nu gelukkig op vrije voeten lopen, brandstichting...openlijke geweldpleging..."

twee uur, in het Gerechtsgebouw te

Lees hun brieven in DE ZWARTE
van 25-1 en 21-2 1987

advo's, we moeten er flink aan gaan werken. Wij zijn namelijk een beetje moe, vanwege die kleine beentjes etc., kortom, tijd dat we weer buiten komen. We missen zelfs het Binnenpret feest op 10 (?) februari en dan wordt het toch wel pijnlijk. Maar laat je niet weerhouden om het zelf wél te vieren. Etc., etc. Ik begin er genoeg van te krijgen om te schrijven. (Ik heb net nog 3 brieven geschreven.) Tot binnenkort, per brief of live. La lotta continua.

Menno.

Tot slot nog een oproep om naar het proces te komen:

Zo langzamerhand begint het proces tegen de vijf - oorspronkelijk 19 - arrestanten een zaak met enkele, op z'n zachtst gezegd opmerkelijke, in ieder geval de moeite van het signaleren waard zijnde, aspecten te worden.

Eerst was er die smerige CID-informant met z'n al evenmin frisse vriendje, hierover is in vorige nummers van dit blad en in andere krantjes al genoeg geschreven.

Daarna begon het gesjoemel van justitie met het voorarrest. Door smoesjes en trucs (zieke rechters, kerstvacantie) werd het nodig om de, toen nog drie, ar-

restanten "pro forma" voor het gerecht te slepen omdat anders de in de wet vastgestelde maximumtermijn van 106 dagen voorarrest, zonder dat er voor die tijd een zitting was geweest, zou zijn verstreken. Een van de verdachten, tegen wie net zo weinig verklaard was als tegen twee anderen die na twaalf dagen vrijgelaten werden, werd daar dan toch ook maar vrij gelaten omdat het geheel anders helemaal een aanfluiting zou zijn geworden.

Kennelijk was dit voor justitie aanleiding om er nog een schepje bovenop te doen en hun laats te, overigens bij voorbaat kansloze, experiment uit de kast te halen. Alle vijf kregen de verdachten een nieuwe dagvaarding in de bus, gestoeld op Duits model. Hierin wordt gepoogd alle verdachten poging tot doodslag in de schoenen te schuiven en wel omdat ze deel uitgemaakt zouden hebben van een groep van waaruit "benzinebommen" naar de smeris gegooid werden. Jammer voor justitie, maar dat kan nu eenmaal niet want dat zou eerst een aanpassing van de grondwet vereisen en zover is het nog niet. Het enige artikel waarbij dit mogelijk is, is artikel 141, oftewel openlijke geweldpleging en zelfs van deze

mogelijkheid wordt door het gerecht in Nederland niet al te graag gebruik gemaakt om begrijpelijke redenen.

Al met al is het wel duidelijk welke kant we in de toekomst op zullen gaan, het ene na het andere speciale anti-terreur team wordt uit de grond gestampt, Makrofikken en krakersacties, alles wordt op een hoop geveegd en er wordt hard gewerkt aan allerlei nieuwe wetsontwerpen die tzt zeker door het parlement zullen komen, want de zittende coalitie is voorlopig nog niet verdwenen en zelfs dat zou weinig uitmaken want ook de socialisten roepen tegenwoordig om harder politioptreden. Maar, om weer even naar Duitsland te kijken, het zal ze niet mogen baten want, net als daar zal ook hier het verzet doorgaan.

Stop de gijzeling van Mart en Menno. Nu!!

We zien jullie vrijdag de 27ste om 14.00 uur op de Prinsengracht, laat de publieke tribune naar beneden komen!!!

Blijf schrijven aan :
Menno - 400294 - De Weg
Mart de Boer - 400298 - De Schans
Alletwee in de Bijlmerbajes
Wenckebachweg 48
1096 AN AMSTERDAM

LIEVE medekraakmensen, sympa's en sympo's

Wij van het kraakarchief zijn sinds medio september '86 bezig met het archiveren van ONZE geschiedenis, niet alleen van het duistere verleden, maar ook die van gisteren en morgen die van vandaag.

Dit archief is niet alleen bedoeld om fijn je eigen verleden te herlezen, maar voor iedereen die er belang in stelt bepaalde zaken uit te zoeken uit het (nabije) verleden omtrent ontruiming, bedreigingen, speculatie, eigenaren, autoriteiten en hun beleid, etc..

We zijn nu druk bezig alle ingebrachte stukken, berichten, krantartikelen, en privéarchiefjes onder te brengen in het archief. Jullie zullen wel begrijpen dit kost inzet, maar ook materiaal; bergen ordners, papier, lijm, nietjes, paperclips en dan hebben we het nog niet over alle opbergkasten die nodig zijn voor deze ordners en boeken, brochures en tijdschriften.

Wil je of willen jullie ons steunen, dan hoef je niet persé geld te geven, (mag wel, giro 4175424 tnv PJP van den Heuvel tav LOK Arnhem en stort dan ook onbeheerst), maar ook bruikbare natura.

Heb je wat, bel dan even:
Landelijk secretariaat LOK
tel: 085-513365
maand. 11.00-17.00 uur
woensd. 12.00-17.00 uur

Alvast bedankt,
Groetjes van de medewerkersters
van het archief.

brochure BROCHURE brochure BROCHURE

Binnenkort rolt de brochure " mijn. geen gevaar voor de volksgezondheid...." van de pers. In de brochure zijn een zestal artikelen over kernenergie gebundeld. Begin 1986 begonnen we met het schrijven van deze artikelen, niet omdat er over kernenergie niet voldoende geschreven is, maar omdat we - gezien het besluit van de nederlandse regering om nieuwe kerncentrales te bouwen - van belang achten een aantal zaken weer eens op een rijtje te zetten en waar mogelijk te koppelen aan actuele gebeurtenissen. Achtereenvolgens gaan artikelen over SEP, Kalkar, opwerking, radioactief afval, ongelukken met kernenergie in 1986 en de gevolgen van Tsjernobyl, ook op langere ter-

mijn. Vijf van de zes artikelen werden eerder gepubliceerd in Bluf en 0-nummer. Als illustratiemateriaal is o.a. gebruik gemaakt van een diaserie die in de 50-er jaren werd gebruikt om kernenergie onder grote delen van de bevolking te propageren. De brochure is 40 pagina's A-4 formaat off-set met een 4-kleuren zeefdruk omslag. De brochure is verkrijgbaar bij de linkse boekhandels voor de prijs van f5,00. Eventueel is de brochure ook te bestellen door f7,50 (incl. f2,50 porto) over te maken op giro : 46 97 583 t.n.v. Basisgroep Mores p/a Katshuis Sweert de Landasstr.73 6614 DB Arnhem

Brandt het fascisme uit uw hart
en dus van de kaart

Vandaag, 19 februari 1987, worden te Dorurecht vijf mensen voor de rechtbank gedaagd, bijna een jaar na de "Kedichem-brand". We worden ervan verdacht te hebben meegedaan aan het uiteenjagen van een bijeenkomst van parlementaire fascist.

Hoezo moeten wij ons nu verantwoorden tegenover Justitie, die ziende blind is en afhankelijk van een maatschappelijk systeem dat het fascisme in het parlement tolereert en op straat gebruikt om zichzelf te handhaven? Dit proces bewijst het weer 's. Ik laat verstek gaan.

SOLIDAIR!

1987

Wij, de gedagvaardden, komen niet naar dit proces. Omdat we niet meewerken aan een georganiseerde klucht. Sterker nog, omdat we een veroordeling, van welke vorm van anti-fascisme dan ook, niet meer accepteren. We hebben niet te maken met een nieuw fascisme; het is verdoezeld, maar nooit weggeweest. Het fascisme is in de Tweede Wereld Oorlog niet verslagen. Met onze zgn bevrijding van machthebbers als Hitler en Mussolini werden hun structuren niet vernietigd. Justitie, rechters, smeris en geheime diensten, verantwoordelijk voor politieke moord op grote schaal, bleven hun positie en macht behouden. Hun ervaring in de aanpak van verzets- en anti-fascisme bleef goud waard voor de overwinnaars. Niet alleen ver van ons bed, in 't buitenland, maar ook hier in Nederland. De maatschappij bleef doordrenkt met de voedingsbodem van racistische ideeën, nl. nationalisme. Het is veelzeggend dat juist 'n beroep werd gedaan op nationalistische gevoelens om het fascisme zgn te verslaan. Er is nu weer sprake van iets dat crisis wordt genoemd. Die crisis wordt gepresenteerd als een niet te stuiten automatisme, met

als naar bijverschijnsel, ach hoe jammer!, de opkomst van racistische meningen. Wij vinden die crisis niet een automatisme, maar veroorzaakt door een welbewuste keuze om geld en kapitaal anders te gaan investeren en verdeelen. Dat kost geld, wat wordt geplukt uit de kas voor sociale uitgaven. Om te voorkomen dat de daaruit ontstane woede zich tegen de echte oorzaken richt, hanteert de staat de aloude verdeel- en heersmethode. Jut groepen tegen elkaar op, speel ze onderling uit en alle woede kan afgewenteld en gekanaliseerd worden. C.P. en C.D. vervullen hierbij een belangrijke taak. Dus worden ze natuurlijk niet verboden. Ondanks hun smerige racistische mening, ondanks hun uitgebreide financiële en ideologische kontakten met fascistische clubs uit de BRD, België, Engeland en Zuid-Afrika. Niet de staat, maar wij betalen de prijs van hun bestaan. Niet alleen zwarten, maar ook witten. Niet alleen Kerwin, maar nu ook Michael Poyé. En niet slechts door de dood, maar ook tijdens ons leven, door het keurslijf van machteloosheid en een gevoel van alleen-staan, wat ons wordt opgedrongen door de media van de staat.

Vooroordelen en vastgeroest moralisme zijn de bouwstenen voor een racistische ideologie. Daarom is het gevecht tegen fascisme ook tegen de staat gericht en tegen die vastgeroeste ideeën. Deel van diestrijd is in ieder geval om fascist van de C.P. en C.D. zich niet meer te laten herorganiseren, om hun presentatie in 't parlement, met officiële zendtijd en subsidie, onmogelijk te maken. En tot nu toe is dat deel via Boekel, Rotterdam en Kedichem succesvol gevoerd. Onze kriminalisering en automatische veroordeling geldt dan ook iedereen die ook door wil gaan met fascist en racisten direkt te bestrijden, niet af te wachten en de handen uit de mouwen te steken. Liever een proces, als een lintje.

Aad en Koos

Verklaring van één van de Kedichem-gedagvaardden

Ik, één van de gedagvaardden verschijn niet op deze rechtszitting om op die manier de autoriteiten niet de kans te geven hun smerige spel met mij te spelen. Een smerig spel, omdat wij met ons vijven gedagvaard (en gevangengehouden) zijn op volkomen willekeurige gronden, het is een loterij geweest. Tegen de andere gegijzelde anti-fascisten was net zo weinig bewijs als tegen ons, en het 'bewijs' dat er lag en ligt is afkomstig uit de monden van fascist, een onbetrouwbare bron dus. Daar komt bij dat ik niet mee wil werken aan vervolging en bestraffing van welke vorm van anti-fascisme dan ook, terwijl fascist en racisten in alle vormen vrij spel hebben gehad en zullen blijven hebben. Het is op zich heel begrijpelijk dat fascist de hand boven het hoofd wordt gehouden door de staat, ze zijn buitengewoon bruikbaar: Omdat ze gezagsgetrouw zijn. Omdat ze zich net als de staat tegen lastige minderheden en oppositiegroepen als medelandersters, linkse mensen, actievoerders enzovoort keren. In deze strijd kunnen zij elkaar steunen en gebruiken. Als deze strijd van de kant van de fascist publicitair gezien over de schreef gaat, zoals bij de aanval van racisten op een Tamil-woning in Assen, het bijna vermoorden van een Surinaamse jongen in Den Bosch en de moord op Michel Poyé in Hilversum om drie recente voorbeelden te noemen, probeert de staat de dadersters te isoleren van de fascistische en racistische organisaties en structuren door de achterliggende ideologieën bij deze gebeurtenissen domweg te ontkennen, zodat het fascisme en racisme zelf buiten schot blijft. Op het moment dat mensen die door de genoemde organisaties

(vervolg Kedichei.

bedreigd worden overgaan tot directe actie wordt de tolerantie van de staat tegenover deze fascistische schoften blootgelegd. Dit is publicitair slecht en dus gevaarlijk. Er moet worden ingegrepen: De smeris en het juridisch apparaat beginnen te werken, de anti-fascisten worden weer gecriminaliseerd en er moeten 'criminele' zondebokken komen, om de staat haar gelijk te geven. Die zondebokken zijn nu bij gebrek aan beter uitgekozen, maar ik weiger mee te werken. Die rol zullen jullie mij niet opleggen en jullie krijgen niet de gelegenheid dat smerige spel met mij te spelen.

IK KOM NIET!

JUSTITIE PAKT WIE ZE WENST TE PAKKEN

Tijdens mijn voorarrest ben ik gedurende 3 weken in hongerstaking geweest, om er oa de aandacht op te vestigen dat een agent die mij een huis uit schiet, en later de kans krijgt een leugenachtige verklaring tegen mij af te leggen, vrij uit dreigt te gaan, zoals altijd gebeurt in deze situaties.

Ik voel me gedwongen deze hongerstaking na m'n veroordeling die vandaag zal plaatsvinden, voort te zetten tijdens navolgende gevangenschap.

Het is een schande dat openlijk racistische partijen ongestoord

hun gang kunnen gaan. Het door de huidige politiek gelegitimeerde bestaan van deze partijen zet anderen aan om buitenlanders, kleurlingen, homo's en andere groeperingen aan te vallen.

Het is dan ook een goede zaak als mensen zich inzetten om deze lieden niet de kans te geven zich te organiseren.

IKHEB HIER NIETS TE ZOEKEN.
Martin

Aktielijst met CP/CD adressen

De Otter
Dr. de Visserstr. 10A R'dam
010 662582
De Deken
Abtsweg 90bis R'dam
010 372498
Den Drijver
Zwaanshals 313B R'dam
010 652327
De Bruyn
Nic. Witsenkade 15II A'dam
020 239737
Morren
Loderlaan 25 Utrecht
030 935956
De Keijne
Melissaartstr. 150 R'dam
010 809331
In 't Hout
Moerkerkestr. 118A R'dam
010 860726
Zwalve
Gr. Steinstr. 96 Den Haag
070 897392

Brookman
Roerstr. 85II A'dam
020 64.1332
Vreeswijk
Maliesingel 67 Utrecht
030 313098
Kleijn
Distellaan 13 Aerdenhout
023 243118
Schoenmakers
Diezestr. 11 Vlissingen
01184 61156
Karcelius-Schuurman
Overweg 177 Oud ekerk ad Amstel
Van Dam
Leusdenhof 15 Amsterdam zo
Witteman
Zijlweg 314AB Haarlem
023 277306
Hubbers
Diepenbrokstr. 23 Haarlem
Jonkheid .
Zuster Ronkuspad 29 Gooredijk
De Regt
Promenade 13 Zeist
Nijenhof
Thorbeckestr. 44 Nijmegen
080 566147
CD-Hoofdkantoor
Van Merlenstr. 54 Den Haag

Deze fascistie hebben belastedne leugens verspreid over de anti-fascisten die in Kedichem zijn opgepakt. Er dreigen nu vijf mensen hierdoor tot flinke straffen veroordeeld te worden. Het moet duidelijk worden dat zoiets niet zonder gevolgen kan gebeuren. Doe er wat nuttigs mee.

LAATSTE NIEUWS

ANIMAL LIBERATION FRONT

Donderdag 5 februari, werden 10 mensen in Sheffield veroordeeld aan het eind van het laatste ALF proces, die 4 weken liep. De mensen werden beschuldigd van samenzwering tot criminele vernielingen, samenzwering tot brandstichting, oproepen tot criminele vernielingen of brandstichting. Zoals in eerdere ALF-processen vormde 'samenzwering' het grootste deel van de beschuldigingen - slechts 1 persoon werd beschuldigd van een actueel feit - criminele vernielingen.

Opvallend waren de verschillende straffen die mensen kregen. Voor dezelfde 'misdaden' kreeg de ene 10 jaar en de andere 'maar' 4. Zwaarste bestraft werd Ronald Lee, 35 jaar, uitgemaakt voor leider en woordvoerder van het ALF, door de OvJ. De rechter zei in zijn sluitende toespraak dat Lee 'duidelijk een fanatiekeling' was die door 'terreur te gebruiken' zijn idealen aan het publiek wilde brengen. Lee was volgens de rechter ook 'verantwoordelijk voor een groot deel van ALF

acties in het voorgaande jaar, overal in Engeland'. "Het is onwaarschijnlijk dat jij jouw opstelling zal veranderen" 10 jaar gevangenis!!!!!!!!!!!!!!

Andere verdachten werden beschreven als "common soldiers" - het past zo mooi in hun visie - ook terwijl één van hen, Oxley, volgens de OvJ, het genie was achter de ontwikkeling van een unieke mini-brandbom die past in een sigarettenpakje. Deze bom was gebruikt bij een aanslag op een warenhuis die £200.000,- schade veroorzaakte.

Andere mensen werden schuldig bevonden aan een bevrijdings-actie bij een jacht-groep. Hierbij, in een heel precies uitgewerkt plan die volgens de OvJ op een leger-manoeuvre leek, werden jachthonden, ter waarde van £880,- per hond (moet je nagaan) bevrijd. De jachtgroep moest het seizoen aflasten.

Merkwaardig was een van de verdachten, Hewson, een 63-jarige leraar, die in de VUT is gegaan, volgens de

rechter "a bit of a humbug"(?) - zijn gedrag was onaanvaardbaar, natuurlijk vanwege zijn leeftijd. Hij kreeg 1 jaar.

In totaal zijn 38 jaar en 3 maanden uitgedeeld aan deze activisten. Gelukkig is een van hen verdwenen!!!!

In antwoord op deze veroordelingen pleegden ALF mensen een bevrijdings-actie in de volgende nacht (dond. op vrij.) in Neston, Chesire. Hier werden 52 henen en 4 zwijntjes meegenomen van een agri-voedsel fabrikant.

In hun verklaring zei de ALF, dat zij hiermee duidelijk wilde maken dat de ALF doorgaat met hun campagne tegen de 'animal-abuse' industrie. Ook de zeer zware straffen zullen de strijd niet verhinderen.

"Wij hebben geen leiders. Cellen beslissen zelf wat ze gaan doen - wij horen daarvan pas als de actie al gebeurd is. Wij maken geen centrale plannen en alle ideeën van de rechter dat de veroordeelde mensen leiders waren zijn onzin - dat zal zich nog bewijzen!!!"

VERVOLG ARRESTATIE G.

(zie ook Zwarte 71)

G. is snel overgeplaatst naar het HvB in Rotterdam. Dinsdag 3 februari is hij opgepakt, 6 februari is hij overgeplaatst.

Dezelfde dag is G. voorgeleid voor de rechter-commissaris, die besloot hem vast te houden op verdenking van uitlokking van! en medeplichtigheid aan artikelen 157 wetbk.v. Strafrecht en art. 1,6 en 12 van de vuurwapenwet 1919.

Die vrijdag blijkt ook dat tot het vooronderzoek naar de betrokkenheid van G. bij de bomaanslag gelast is op 5 januari. Verder wil de officier van justitie nog niets loslaten. De advocaat van G. heeft zelfs niet eens alle benodigde stukken gekregen.

Dinsdag 10 februari wordt G. alweer voorgeleid, ditmaal voor de raadkamer. G's advocaat heeft inmiddels bezwaar aangetekend tegen het feit dat ze G. uitlokking in de schoenen willen schuiven.

De 3 RRF'ers die in december al hebben bekend, hebben nl. al verklaard dat zij het initiatief hebben genomen en het meeste werk (al het werk?) aan de aanslagen hebben verricht. De rechters waren het hierover oneens met elkaar, en stonden dus duidelijk

zo zwak in hun schoenen dat ze "uitlokking" maar hebben laten vervallen. Leuk! Want op uitlokking staat max. 8 jaar, op medeplichtigheid 4 jaar, wat samen 12 jaar maakt. En op de raadkamer wilden ze besluiten om G. de eerste 30 dagen vast te houden omdat "de rechtsorde ernstig geschokt is". En in dit juridische wereldje kan de rechtsorde pas ernstig geschokt zijn als ergens 12 jaar cel op staat.

Dat ging dus mooi niet door voor de heren. Daarom hebben ze er maar gauw "gevaar voor recidive" van gemaakt, wat weliswaar nergens op gebaseerd is, maar wat de heren kunnen gebruiken wanneer dat in hun straatje te pas komt.

Het tweede argument dat ze geven is dat G. "in het belang van het onderzoek" opgesloten moet worden, tot het onderzoek is afgerond dus. Daarom heeft hij ook nog steeds alle beperkingen, dat zal ook wel duren totdat het onderzoek is afgerond.

De drie RRF's zitten in hetzelfde HvB als G, die zullen ook wel alle beperkingen hebben.

Donderdag 19 feb, wanneer de Zwarte gedrukt wordt, worden de

drie RRF's als getuigen gehoord, over G. Daar mag G's advocaat bij aanwezig zijn.

Dan komen ook de verklaringen die zij hebben afgelegd in handen van G's advocaat. Oftewel: de belangrijke informatie komt dan pas vrij (zie volgende Zwarte)

Zaterdag 14 februari ontving zijn vriendin de eerste brief (teken van leven) van G., die hij al op zondag 8 februari had geschreven.

Naar omstandigheden ging het redelijk met hem, het eten ging wel, de bewakers vielen wel mee, hij heeft een radio en inmiddels ook een t.v.-tje. Zijn eerste pakketje had hij gedeeltelijk gekregen.

Post voor G. gaat voorlopig nog via de Zwarte, ook mensen die meer willen weten kunnen aan de Zwarte schrijven of bellen.

Alle post wordt dus nog steeds gelezen door de rechter. Hij mag nog geen bezoek, geen telefoon, geen contact met z'n medegevangenen. Luchten gebeurt in een kooi van 10x3 meter, helemaal alleen.

In de bajus ben je geen mens, maar een nummer!

PSZISKO JACOBS: HENK EIKEBOOM

Hoe het verleden van de anarchistische beweging zo op te roepen dat het niet alleen een uiteenzetting is van de theoretische controversen van Rijnders-anarchisten, sociaal-anarchisten, anarcho-syndicalisten en Alarmisten? Over die tijd vertellen", schrijft Pszisko Jacobs in zijn inleiding op zijn biografie Henk Eikeboom, anarchist. En wat is er voor betere vertelling denkbaar dan een biografie? Louis-Paul Boon heeft de opkomst en verval der sociale beweging in Aalst willen verbeelden door Pieter Daens.

Waarom dan niet de Nederlandse anarchistische beweging tussen 1918 en 1945 belicht aan de hand van de belangrijkste als anarchist bekend staande dichter Henk Eikeboom?

Er is geen anarchistisch blad van welke stroming dan ook dat geen werk van hem heeft gepubliceerd, maar afgezien van enkele inspirerende woedeuitbarstingen op rijm is hij op poëtisch terrein slechts kind van zijn tijd gebleven. Tot aan de Vijftigers is er de grote Noordnederlandse dichtkunst met uitzondering van Gorter rechts geweest. Zijn grote betekenis is die van agitator geweest, van een persoonlijkheid die erin slaagde de disparate groepjes toch enige gestalte te geven in de vorm van bijvoorbeeld de Verenigde Anarchistische Uitgeverij, nog altijd de beste uit de geschiedenis van de beweging. Tegelijkertijd was zijn karakter zo controversieel dat hij

zich nimmer blijvend in een organisatie kon handhaven: vrouwenkwesaties en oncontroleerbaar geldbeheer leidden tot niet gerechtvaardigde twijfels over zijn goede trouw. Dat hij door een economisch dubbelleven- handel in porno- uiterst solide was, ontdekte eerst zijn biograaf. Hij stierf in een concentratiekamp, als een politieke verzetsheld.

Pszisko Jacobs' waarheidslievende brengt alle facetten uit Eikebooms leven naar voren, zodat de lezer allerminst het vlak karakter van een hagiografie voorgeschoteld krijgt. Daarom is het jammer dat hij zo'n slecht verteller is: vooral de eerste hoofdstukken verlopen moeizaam, het feitenmateriaal ligt er structuurloos door elkaar en wordt soms herhaald. Soms is het alsof de tekst is aaneengeregen op een bandopname, gekoppeld aan een tekstverwerker. Gebeurtenissen worden bekend verondersteld waar een toelichting nodig is, terwijl er soms hinderlijk veel (anarcho-) moralisties commentaar wordt gegeven.

Een paar voorbeelden. Nergens wordt vermeld dat Eikebooms vermaarde protestmars van 1937 een anti-militaristische is. Op p.47 doet ene Schermerhorn in 1946 een uitspraak over Eikeboom. Ik wist niet dat de vermaarde antimilitarist toen nog leefde en dacht even aan de toenmalige socialistische minister-president... Gelukkig is er een goede toelichtende index. Te

nadrukkelijk, wat eenzijdig commentaar bijvoorbeeld over het weglaten van een strofe uit het gedicht Organiseert uwe macht in het vakbondsblad De transportarbeider: "Was dat misschien te oproerig (voor een bondsblad)?". Wie de inhoudelijk sterke strofe goed leest, ziet dat ze wordt ontsierd door een zgn. "rijk rijm", wat in de poëtische conventie van die tijd als lelijk werd ervaren. Eikeboom nam rond 1931 een dienstmeisje aan. Zegt schrijver: "Als dit geen teken van een anarchistisch gebruik is, dan toch een teken van welstand." Hij wil hiermee uitdrukken dat Eikebooms way of life niet over eenkomstig de toenmalige (ook door E) gehuldigde proletarische opvattingen was, maar zegt het tegendeel.

Is er dus veel interessant historisch materiaal verzameld, het geheel heeft Eikeboom niet echt "tot leven geroepen". Heeft Jacobs de "echte schrijftaal" willen vermijden, die hij Eikeboom een beetje verwijt? (p.176). Soms is ze nodig om zaken kernachtig te formuleren en de lezer werkelijk bij de feiten te betrekken, zoals bij een vertelling hoort. Daarom is er nu een kans gemist. Maar misschien ben ik te zeer verwend door de geschriften van Arthur Lehning, Anton Constandse en Albert de Jong, die immers tot de officiële letterkunde en geschiedschrijving zijn doorgedrongen.....

Jan bervoets.

DE ZWARTE 19

ZUUR AAN DE WORTELS VAN

Over terreur, januari 1987

Onder aanvoering van Zuid Afrika wordt door de SWATF (zuidwest-afrikaanse territoriale strijdkrachten) een inval uitgevoerd in Angola. Tot zo'n 100 km in Angola gaat de moordpartij door, meer dan 120 doden worden achtergelaten.

Nederland in rep en roer. Voor de derde keer brandt een super-supermarkt van de SHV - te Nuth - af. "Er knaagt zuur aan de wortels van de democratie" verklaart minister Korthals-Altes.

De Zuid-Afrikaanse regering verscherpt de censuur. Publikatie van "welke zaak dan ook" kan verboden worden en "het verdedigen, prijzen of trachten te rechtvaardigen" van de campagnes, projecten of acties van onwettige organisaties zoals het ANC wordt tot een misdaad. Berichten over de psychiese mishandeling van politieke gevangenen vallen in dezelfde categorie.

- Dit soort acties zijn een trap in de rug van de in de loop der jaren opgebouwde boycotbeweging die zich juist wil enten op brede maatschappelijke steun. Samen met de bonden, partijen, ect. organiseer je zo'n boycot. Groepen als RARA hebben voorhoede pretenties en zijn met hun bom- en brandaanslagen net zo schadelijk als de struisvogelpolitiek van de regering. (AABN in Bluf!)
- de gehele linkse beweging wordt hierdoor gekriminaliseerd, de politiestaat lijkt met elke 'terreur'daad dichterbij te ko-

men. Dat zal alle mensen treffen die zich inzetten voor een rechtvaardiger maatschappij (R. Huygens in de Waarheid). - het zijn geen anti-apartheids-groepen die achter dergelijke acties zitten. Het zijn groepen die Zuid Afrika tot aktieterein kiezen omdat daar het onmenselijke gezicht van het Westerse bedrijfsleven het duidelijkst zichtbaar wordt. (S. Bosgra in Elsevier)

Wij vatten deze kritiekpunten tegelijkertijd op als evenzovele vragen en willen met deze reactie de discussie een verdere impuls te geven.

"Terreur loont" huilen de commentatoren als de SHV aankondigt zich uit Zuid-afrika terug te trekken.

Minister van den Broek benadrukt dat in het buitenland niet de indruk gewekt mag worden dat Nederland niet pal staat tegen terreur.

Drie Zuid-Afrikaanse zwarte politieagenten in speciale dienst schieten hun geweren leeg op de zwarte bevolking van een township bij Kaapstad, gevolg : vier doden.

Dereorganisatie van de opsporingsdiensten komt in discussie. Kamerbreed links tot rechts vind dat alles op alles gezet moet worden om de daders van 'terreur'aanslagen op de Makro's te arresteren.

Kopzorgen

Niet alleen de overheid en het bedrijfsleven hadden de afgelopen maand veel aan hun hoofd. Ook binnen links, onder betrokkenen bij de anti-apartheidsstrijd laait de discussie hoog op. Zich concentrerend op een aantal punten; -dit soort acties zou afleiden van waar het uiteindelijk om gaat.

Over Zuid Afrika en de apartheid wordt niet meer gepraat en het gaat zelfs van kwaad tot erger nu de nederlandse regering overweegt bedrijven met belangen in Zuid Afrika direkt te steunen (AABN in Bluf!)

DE DEMOKRATIE Kommuniquee

T.V. democratie

Wat in de eerste plaats opvalt is de grote ideologische krampachtigheid (en bekrompenheid) die als ondertoon (of bovenstroom) de reacties kenmerkt. Je doet actief mee aan de door komitees georganiseerde boycotacties of je 'mag' niks doen. Op straffe van diskwalifikatie met het stempeel 'politiek onschadelijk' wordt loyaliteit geëist.

Het lijkt niet alleen maar is een nogal botte niet realistische ontkenning van het feit dat er de afgelopen jaren groepen zijn ontstaan die een andere opvatting hebben over de strategie van de anti-apartheidsstrijd in het Westen, de bakermat en broedplaats van racisme en imperialisme. Groepjes die geenszins wild om zich heen slaan of met onwillekeurige stuipjes proberen slechts hun 'onvrede' met deze maatschappij tot uitdrukking te brengen. Maar die in een aantal jaren een eigen strategie én praktijk hebben opgebouwd. Dat deze ontwikkeling gevestigd links en de komitees irriteert is duidelijk. Ze hebben er geen doorslaggevende controle op en kunnen niet met het wondermiddel van de parlementaire discussie de ontwikkeling in de hand houden.

Onze strategie is in wezen kompromisloos en ook anderszins, middels b.v. subsidies of via lobbies zijn we onafhankelijk gevestigd links.

De uiteindelijke scheidslijn wordt getrokken door de kwestie van het parlementarisme. Gevestigd links aksepteert de grenzen van de parlementaire democratie en probeert in het uiterste geval om de grenzen door het parlement zélf te laten verleggen. Bij heftige conflicten beslist de (hoofdscheids)rechter.

Wij stellen die grenzen niet ter discussie, wij akseptereren ze niet. Onze strategie tegen de apartheid wordt niet bepaald door die opgelegde grenzen, maar door de imperialistische verhoudingen die de aorta van het apartheidssysteem zijn. Vanuit hier, in Nederland, zijn er in dat krachtenveld wel degelijk objectieve en ook kwetsbare zenuwcentra te onderscheiden (daaruit vloeien onze aktiedoelen en methodes voort).

S. Bosgra slaat in Elsevier niet helemaal de plank mis als hij stelt dat we "...Zuid Afrika tot aktieterein kiezen.....omdat daar het onmenselijke gezicht van een deel van het Westerse bedrijfsleven het duidelijkst zichtbaar wordt."

Wij zouden het liever iets anders willen stellen :

Gezien de specifieke historische banden tussen Zuid Afrika en Nederland,

-gekonfronteerd met de beestachtige onderdrukking van de zwarte bevolking in Zuid Afrika door het witte minderheidsbewind,

-en vanuit de opvatting dat het apartheidsbeleid niet slechts gezien moet worden

als een witte superioriteitswaan, maar als een -lange tijd- zeer winstgevend onderdrukkingsmechanisme, -funktionierend binnen kapitalistische verhoudingen als onderdeel van het wereldwijde net van politieke en zakelijke belangen,

is voor anti-imperialisten hier het verzet daartegen een onontkoombaar en wezenlijk onderdeel van de strijd.

Daarnaast -maar daarin claimen we absoluut geen exclusiviteit- willen we door onze akties ook laten zien dat er in een tv-democratie als de nederlandse wel degelijk méér mogelijk is dan een gedwongen keuze tussen je schikken in je lot of dringend maar vooral beleefd vragen om verandering.

Het vertrek van SHV uit Zuid Afrika mag dan in het internationale krachtenveld een gebeurtenis van beperkte omvang zijn, het toont tegelijkertijd wel aan dat we geenszins machteloos hoeven te zijn. Dat RARA daarvoor niet de schoonheidsprijs van de AABN en klein links krijgt is zowel begrijpelijk als ook niet echt belangrijk.

Zolang komitees en links ontkennen dat er een autonome strijdende beweging bestaat, die meer is als een incident, Zolang men niet bereid is om op een gelijkwaardige manier de discussie aan te gaan zonder daarbij de verschillende uitgangspunten, strategie en perspektief te ontkennen, Zó lang zal het geheel zich blijven afspelen op het nivo van twee krantenbezorgers die het niet eens kunnen worden over de grenzen van hun wijkje.

Van onderen

Fulco Aurich, namens de AABN, constateert in Bluf! dat na onze laatste aanslag er een emmer is leeggemaakt die tot een overstroming heeft geleid.

"...het dreigt van kwaad tot erger te worden, want onder druk van de in alle hevigheid woedende discussie over verscherpt politiek aktivisme, terreurmethoden en de grenzen van de democratie.... kondigt de regering aan dat de bescherming van nederlandse bedrijven met investeringen in Zuid Afrika zal worden uitgebreid...." RARA zou zo een trap in de rug van de boycot beweging hebben uitgedeeld.

Wie trapt nou wie eigenlijk en waarom?

Is het niet het nederlandse bedrijfsleven dat vette winsten maakt in Zuid Afrika?

Is het niet datzelfde bedrijfsleven dat de zwarte arbeidersters net zo

racisties gebruikt als de Zuidafrikaanse bazen?!

Is het niet de nederlandse regering die binnen EG verband via diplomatieke kronkels steeds kiest voor een zo beperkt mogelijk pakket van boycotmaatregelen?!

Is het niet v.d. Broek die zoals hij zelf zei zich er voor schaamt dat hij in het internationale politieke forum een 'Don Quichotte' zou worden in de strijd voor sancties?!

Is het niet de nederlandse staat die bedrijven met forse belangen in Zuid Afrika tegelijkertijd van honderden miljoenen voorziet in verband met technologiese innovatie (Philips en Shell)?!

Het misverstand dat de redenering van dhr. Aurich oproept, is dat de staat en het bedrijfsleven in elkaars armen worden gedreven door radikale akties als deze. De werkelijkheid is dat de incestueuze en profijtelijke verhouding tussen staat en bedrijfsleven alleen maar duidelijker wordt. Er worden geen nieuwe bondgenootschappen of tegenstellingen geschapen, maar de reeds bestaande ontvouwen zich in volle omvang onder ieders ogen. Bijvoorbeeld de dreiging met de premieverhoging van elke brandverzekering in nederland met een soort Zuid Afrika toeslag, is daarvan een sprekend voorbeeld. Daarbij staat niet de reden waarom bedrijven hier schade oplopen ter diskussie. Niet hun gedane investeringen en gemaakte winsten in Zuid Afrika, als onderdeel van de onderdrukking. Maar het gaat om het veilig stellen van hun positie hier in nederland en Zuid Afrika, met geldelijke medeplichtigheid van iedereen.

Bij zoveel druk op de ketel valt het zorgvuldig geconstrueerde beeld van wollige retoriek en loze betrokkenheid in duigen. Wij zouden deze ontmaskering eerder pure winst willen noemen. Niet als perspectiefloze Verelendungstheorie, maar om van daaruit nieuwe mogelijkheden te ontwikkelen tot perspectief en aanvalspunten in de strijd.

Terugslag

Er zit een tweede aspekt aan deze 'hoe-slaat-dit-op-ons-allen-terug' diskussie.

De angst dat door radikale akties een politiek klimaat zou ontstaan waarin rechts de kans krijgt om verworvenheden terug te draaien. In dit kader zou je dus kunnen denken aan stopzetting van de humanitaire steun aan het ANC en de subsidie aan anti-apartheidsgroeperingen. We willen deze angst niet bagatelliseren. Dat rechts dat zal proberen, daarmee door zal gaan, is zeker. Aan de andere kant voelen we er niets voor om onze strategie te laten bepalen door die angst. Alle aanleiding daarvoor zal worden aangegrepen: aanslagen uitgevoerd door het ANC in Zuid-Afrika, de noodzaak tot bezuinigingen, een forse verkiezingswinst voor de VVD, aanslagen in neder-

land, demonstraties die op rellen uitlopen, enz.. Het komt allemaal in hun kraam te pas. Want louter mechanies zit de verhouding tussen het terugdraaien van verworvenheden en een meer offensieve strategie niet in elkaar.

Netzomin als het niet voeren van de strijd voor loonsverhoging voor werkenden op de lange duur de koopkracht voor de minima veilig stelt (of andere soortgelijke geïdeologiseerde solidariteitsbeginsels) zal het uitblijven van radikaal verzet de subsidies aan kommitees garanderen. Die subsidies zijn konstant in gevaar, een supermarkt meer of minder kan hooguit gebruikt worden als extra aanleiding.

Een voorbeeld

Toen een paar jaar geleden gepleit werd voor een verbod op de Centrumpartij en andere fascistiese klups waren linkse organisaties bang dat onder een veranderd politiek gesternte dat soort wetten ook tegen links ingezet zouden kunnen worden. De CP moest uitsluitend, zo werd betoogd, uitgeroeid worden door moeizame overtuiging. Terecht is tegen die opvatting geprotesteerd door middel van een versterking van het 'illegale' verzet.

En met sukses. Akties als die in Boekel en Kedichem hebben de speelruimte van fascisten, de mogelijkheden om zich te organiseren, verkleind. Angst voor de eigen positie, die van links, kan onder bepaalde omstandigheden omslaan in behoudzuchtigheid en parlementair heen-en-weer gepraat. Waarbij niet meer de belangen waar het om gaat, de strijd van de mensen om leven, zelfbeschikking en rechtvaardigheid, centraal staan. Maar de konservering van het patroon der verhoudingen. In dit geval dreigt links een betere bewaker van recht en orde te worden dan rechts.

Media

"De politiestaat lijkt met elke terreurdaad dichterbij te komen" zegt R.Huygens in de Waarheid. Anderen bevestigen dat door te zeggen dat er nu alleen nog maar gesproken en geschreven wordt over terreur en terreurbestrijding en niet meer waar het eigenlijk over zou moeten gaan (AABN in Bluf!). De aanslagen op de Makro 'terreurdaden' noemen is ten eerste al een onfris staaltje van woordvervuiling. Ten tweede ging het in de media de afgelopen tijd toch nog wel over iets meer dan dat. Afgezien daarvan, als verschijnsel op zich is dergelijk mediagedrag natuurlijk absoluut niets nieuws. Als de vuilnismannen staken wordt er na zo'n slordige twee dagen alleen nog geschreven over het ophopende vuil. Als de Zuid Afrikaanse pers over het ANC spreekt dan heeft ze het ook uitsluitend over terroristiese kommunisten. Het enige effectieve tegengif is dat

je helder blijft analyseren en berichtgeving en hetze van elkaar onderscheidt. Dat hetgeen je met aanslagen, campagnes etc. wilt bereiken, inzichtelijk en begrijpelijk gemaakt wordt. En te bekomentariëren moet zijn voor zoveel mogelijk mensen. Daarvoor mag je geen mogelijkheid onbenut laten.

Die mogelijkheden liggen echter niet voor het opscheppen. De media hebben zo hun eigen opvattingen over nieuws en aktualiteit. Zelfs de linkse pers lijkt over het geheel genomen sinds eind jaren 60, begin 70 in een comateuze toestand te zijn vervallen. Begrippen als solidariteit, betrokkenheid en partij kiezen zijn tot uitgeholde karikaturen verworden. Dit geheel is bedroevend, maar moet voor mensen met enige media-ervaring toch als bekend worden verondersteld.

Repressie

Laten we de zaken vooral helder blijven zien. Van waar toch het verhaal dat dit 'soort' akties rechtstreeks uitmondten in een verscherpte repressie.

Is het niet zo dat de toename van repressie grotendeels wordt bepaald door ontwikkelingen buiten ons om. De wereld is groter dan onze straat, stad of staat. De groeiende tegenstellingen om ons heen hebben te maken met de ontwikkeling van het imperialisme en zijn niet alleen terug te brengen tot het nivo van een al of niet juiste strategie van de beweging hier.

De verscherpte politieke en sociale tegenstellingen in de derde wereld, voortgekomen uit de massale ellende door jarenlange uitbuiting. De konfrontatie met een daardoor explosieve situatie in die landen. De steeds sneller opeenvolgende kapitalistische crises en het ontbreken van een militaire overmacht om de oorlog op alle fronten tegelijkertijd te voeren.

Dát zijn -zeer schematische- de achtergronden van de noodzaak voor de imperialistische machten om hier in West Europa de voor hun belangrijke projekten door te voeren. De ontwikkeling van hoogwaardige technologieprojekten op het gebied van informatika, telekommunikatie en militaire ruimtevaart worden met vaart ter hand genomen. Daarvoor is een grotere eenwording van West Europa op politiek, economies en militair vlak van het aller-grootste belang.

In dit kader worden ook de zwaartepunten van de repressie ontwikkeld.

- de Ausweiss-politiek ten opzichte van buitenlanders, één open Europa, zonder binnengrenzen maar met een hermeties afgesloten buitenmuur, waar geen buitenlander meer doorheen komt.
- één Europees paspoort.
- de beheersbaarheid van de steden, kraakvrij schoongeveegd door de leegstandswet, junkvrij gemaakt

door het opjaag- en kreppeerbeleid - de internationale terrorismebestrijding.

Daar liggen hun prioriteiten en daar lagen ze allang. Er is geen rechtlijnig verband tussen gebruikte aktiemiddelen en toenemende repressie in de zin van oorzaak en gevolg. Het is veel meer het totaal van factoren als: effectiviteit -in schade en mobilisatie- en de politieke krachtsverhoudingen van het moment die bepalen wanneer zij ervoor kiezen openlijk het beleid ten aanzien van repressie aan te scherpen. En onder die combinatie van factoren kan het aktiemiddel wat dan 'terreur' wordt, variëren van brand, steen tot affiche.

Wissel op de toekomst

De huidige fase van het imperialisme verscherpt de tegenstellingen zowel internationaal als nationaal. In Zuid Afrika bevindt de strijd zich in de laatste bloedige fase. In de konfrontatie met het moordenaarsbewind in Pretoria neemt de vrijheidsstrijd dagelijks in kracht en omvang toe.

Hiér uiten de tegenstellingen zich in: steeds verdergaande flexibilisering van de arbeidsverhoudingen, verhuishvrouwelijking van de arbeid en de uitstoot van steeds grotere groepen mensen. Zoals -huisvrouwen, buitenlanders, junks, bejaarden, laag- en ongeschoolden en de minima, die geen ander perspectief hebben dan te knokken tegen vervreemding, vereenzaaming en andere aanslagen op fundamentele bestaansvoorwaarden. Wij maken daar deel van uit.

Het één staat niet los van het ander. Zoals voor de revolutionaire bevrijdingsstrijd in Zuid Afrika de VS en Europa delen zijn van het probleem, zo is voor iedereen die fundamentele verandering wil, voor elke revolutionair, de vrijheidsstrijd in Zuid Afrika een deel van de oplossing. Een vrij Azania is een overwinning op het imperialisme maar de strijd zal doorgaan. Daar en hier, op alle fronten. Wij willen de strijd met iedereen voeren, in dñe verbondenheid en dñze samenhang. Om in kollektiviteit, in diskussie, met vallen en opstaan onze potentiële macht verder te ontwikkelen. Om zo een deel te zijn van de oplossing.

Makula Ledwaba (voorzitter Ccawusa)
" Als makro hetzij hier, hetzij in het buitenland wil overleven dan moet de direktie ons betrekken in de besprekingen over de overdracht.....

Ze moeten weten dat als ze hun belang zomaar overdoen aan Zuid-afrikaanse bedrijven zonder ons te konsulteren, de anti-apartheids groepen in het buitenland niet met hun aanvallen zullen ophouden"

Revolutionaire
Anti
Racistiese
Aktie.

SOLIDARITEIT ME

Sinds mei 1985 vindt er een vernietigingsoorlog plaats tegen de palestijnse vluchtelingenkampen in Libanon. Deze kampen vormen de laatste bruggenhoofden van het palestijns verzet en zijn tevens de bakermat van de palestijnse revolutie. En juist daarom zijn ze ook het doelwit van het imperialisme, dat er naar streeft het palestijnse verzet te likwideren. Tot nu toe is dit niet gelukt, noch door de vazal van het imperialistische Amerika, "Israël", noch door de fascistiese groepringen in Libanon zelf. De zionisten en de als "vrede-smacht" in Libanon gestationeerde NATO-troepen hebben zich moeten terugtrekken, nadat het libanees-palestijns verzet tot een ware volksoorlog was uitgegroeid. Slechts een kleine grensstrook hebben "Israël" samen met de fascistiese SLA-milities in het zuiden van Libanon in handen. De fascisten bleken te zwak om zich van hun taak te kwijten. En nú is het de Amal-beweging, die dit vuile karwei moet zien op te knappen. Vandaar haar voortdurende terreur tegen het palestijnse volk. De politiek van de media is er op gericht, de achtergronden en politieke context van deze oorlog in Libanon vaag te houden en het verzet als "zelfmoordaktie", "vuurgevechten" enz. af te doen. Hiermee moet iedere vorm van solidarisering met de strijd van het palestijnse en het libanese volk worden voorkómen. Daarom vindt de autonome werkgroep "Nabije Oosten" uit Hamburg het belangrijk, uitvoerig te berichten over de situatie en over het verzet tegen de imperialistische plannen. Want zowel het palestijns verzet - juist omdat het een belangrijk onderdeel vormt van de vrijheidstrijd in de hele wereld - als ook het palestijnse volk hebben onze solidariteit hard nodig!

DE HUIDIGE SITUATIE IN HET KORT

In 1982 begon Israël een invasie in Libanon. Nog in hetzelfde jaar werden NATO-troepen als vredesmacht in datzelfde gebied gestuurd; het was vooral de bedoeling, door deze militaire acties voor goed af te rekenen met de kracht van het palestijns verzet. Maar de beoogde doelstelling werd niet bereikt dank zij het onbuigzame verzet van het palestijnse en libanese volk.

In mei '85 werden de Amal-milities voor hetzelfde doel ingezet, toen die begonnen met de zogenaamde "kampenoorlog" tegen de palestijnse vluchtelingenkampen in Libanon. Sinds het begin van deze vuile oorlog hebben de kampen ten zuiden van Beiroet (Sabra, Shatila en Burg-al-Baragna) en de kampen in Zuid-Libanon (Raschidyia, Ain-al-Helweh en Mieh-Mieh) het zwaar te verduren: konstante luchtaanvallen en bombardementen d.m.v. raketten, die vanuit de open zee worden afgeschoten; ze worden uitgevoerd door Amal-milities, door het libanese leger en door "Israël". Ondanks het herhaaldelijk tot stand komen van wapenstilstand-afspraken gaat de Amal-beweging onverdroten voort met de beschietingen en belegeringen. Duizende kampbewoners werden het slachtoffer van deze aanvallen (ontvoeringen, martelingen, arrestaties en vernielingen van woonwijken). De situatie is er in de afgelopen maanden alleen nog maar erger op geworden. Eind vorig jaar vielen er in twee dagen tijd ruim 600 slachtoffers (200 doden).

AMAL-TERREUR IN HET ZUIDEN

Al ruim een jaar lang is er sprake van een onmiskenbare terreur van Amal-troepen tegen de Palestijnen in de vluchtelingenkampen Raschidyia, al-Bas, Burg-ash-Shimali en andere, voornamelijk kleinere kampen in Zuid-Libanon. Honderden palestijnse vluchtelingen werden ontvoerd en verdwenen in de Amal-gevangenissen in Ma'raka, Zita en elders. Talrijke aanvallen werden er uitgevoerd op vluchtelingenkampen, gezondheidscentra en sociale inrichtingen werden in puin geschoten en van wederopbouw kon helemaal geen sprake zijn.

In juni '86 werd het kamp Jal-al-Bahr voor bijna de helft in as en puin gelegd.

In september '86 waren de kampen Burg-ash-Shimali en Raschidyia aan de beurt. De Amal zette straatversperringen op langs de wegen tussen de verschillende kampen; en het werd de Palestijnen verboden de daar ingerichte controleposten te passeren. Tegelijkertijd voerde het israeliese leger herhaaldelijk luchtaanvallen

T HET PALESTIJNS VERZET

uit op de kampen. Ook boden israeliese patrouilleboten van uit zee herhaaldelijk ruggedekking aan Amal-aanvalakties.

De militaire leider van de Amal in Zuid-Libanon, Daoud-Daoud, was overduidelijk, toen hij in een toespraak van 14-5-'85 zei, dat hij stond te popelen om met alle Palestijnen in Zuid-Libanon voor goed af te rekenen. Bovendien is het een publiek geheim, dat Daoud-Daoud kontakten onderhoudt met de zionisten, die met hem de likwidatie van het palestijnse volk overeen zijn gekomen.

In de afgelopen maanden voerden de zionisten hevige luchtaanvallen uit op palestijnse kampen ten noorden van Beiroet. Hierbij werd de taakverdeling, die er bestaat, duidelijk bloot gelegd, namelijk:

- de fascistiese SLA-milities en de Amal nemen de ontwapening van en de controle over de Palestijnen in het zuiden voor hun rekening,
- De Amal noemt het "de heilige bevrijdingsoorlog tegen de Palestijnen, met als einddoel de totale uitroeping van het palestijnse volk.
- Israël zal de druk verhogen op de Palestijnen door luchtaanvallen op palestijnse vluchtelingenkampen in het noorden van Libanon.

Maar de huidige situatie laat zien, dat de Amal alléén haar opgave niet aan kan, noch in Beiroet, noch in het

zuiden. Vooral in het gebied rondom Saïda is gebleken, hoe zwak de militaire en politieke positie van de Amal is. In dat gebied zijn de Palestijnen behoorlijk sterk vertegenwoordigd en er bestaat een intensieve samenwerking met de lokale bevolking, met name met de soenietiese onafhankelijke nasseristen o.l.v. Mustafa Saad.

De vernietigingsoorlog tegen het palestijnse volk en de verderfelijke samenwerking met de zionisten brengen de Amal behoorlijk in opspraak en dragen ertoe bij, dat de Amal veel van populariteit juist onder haat libanees-shi'itiese aanhang verliest.

Op 15 september '86 wordt tot een staakt-het-vuren besloten; deze "overeenkomst van Damaskus" kwam tot stand het stadskomitee van Saïda, de Amal, het front van Nationale Redding (PNSF) de LHDF en Syrië. De overeenkomst bevat de volgende punten:

- volledige bewegingsvrijheid voor de Palestijnen,
 - het recht op werk,
 - geen gebruik van foltermethoden,
 - vrijheid van meningsuiting,
 - vrijheid voor alle politieke gevangenen,
- en héél expliciet:
- het recht van de Palestijnen, zich van alle middelen te voorzien die nodig zijn voor hun strijd tegen het zionisme.

In tegenstelling tot de PNSF heeft de Amal zich nooit aan het verdrag gehouden. Erger nog: kort na de ondertekening begon de Amal met aanvallen op Raschidya.

Aanvankelijk probeerde de Amal nog de schijn op te wekken, van serieuze onderhandelingen met de PNSF; maar in november vorig jaar was zelfs dat niet meer nodig; in plaats van beëindiging van de oorlog werd die zelfs uitgebreid met aanvallen op de kampen Ain-al-Helweh en Mieh-Mieh. Daarop besloten de Palestijnen hun passieve en defensieve houding op te geven en gingen tot de aanval over op traditionele Amal-posities in het christelijke dorp Magdouch, op 5 km. afstand van Saïda. Vandaaruit kunnen de bevoorradings- en verbindingswegen tussen Beiroet en Tyros onder controle gehouden worden. En daarmee zijn de toevorwegen voor de Amal ondebrouwen. Aan deze operatie namen alle progressieve palestijnse groeperingen deel. En dit heeft weer geresulteerd in de oprichting van een gezamenlijk opperkommando van alle palestijnse groepen in Libanon. (niet de eerste keer overigens!).

De zionisten gaven hierop een militair antwoord; op 26 november '86 bombardeerden ze Mieh-Mieh en de stad Saïda en op 3 december bestookten israeliese patrouilleboten de stad en omgeving van Saïda met raketten. Des-

ondanks bleef Maghdouche in handen van de palestijnse troepen.. Uit wraak vernietigde de Amal het vluchtelingenkamp Abu-al-Assuad volledig en vermoorde een groot deel van de palestijnse gevangenen. Hun lijken liet de Amal voor de toegangen van het kamp gooien bij wijze van afschrikking.

Omdat de Amal haar doel in het gebied rond Saïda niet kon bereiken, verplaatste ze haar activiteiten naar Beiroet, waar enorme druk op het kamp Shatila wer uitgeoefend.

Dit was overigens niet voor de eerste keer. Want het kamp Shatila is al lang een hoofddoelwit van de Amal. Sinds 1985 werden er niet minder dan 6 grote operaties tegen ondernomen, om het kamp te veroveren; de langste aanval duurde zo'n 1½ maand; zonder succes echter. Want sinds het begin van de "kampenoorlog" in '85 werden er militaire voorzorgsmaatregelen getroffen:

- opleiding en training van vooral jonge militieën,
- terugkeer van vrijheidstrijders met hun kommandanten naar Shatila,
- opening van een kliniek in het kamp die ook de libanese bevolking ter beschikking staat; hierdoor werd de onderlinge verstandhouding aanzienlijk verbeterd.
- hervatting van de politieke schooling onder de palestijnse kampbevolking.

Tijdens de gevechten tegen de Amal konden de Palestijnen steeds weer gebieden rond het kamp veroveren; maar steevast werden die gebieden achteraf weer teruggegeven om de oorlog niet te laten eskaleren. In de eerste helft van '86 besloten de Palestijnen echter dit niet langer meer te doen, omdat de Amal weigerde zich aan de afspraken te houden. Het veroverde terrein werd van toen af aan eveneens militair versterkt; en om dit gebied wordt sindsdien hevig gevochten.

De Amal onderneemt haar aanvallen met ondersteuning van libanese legereenheden. Met zwaar geschut en panters proberen ze het kamp Shatila plat te schieten, zodat de infanterie daarna het kamp kan binnenstormen om alles wat zich dan nog beweegt naar te schieten. Maar 2 tot 3 duizend mensen hebben de aanvallen kunnen afslaan. Maar de situatie blijft uiterst kritiek; vooral door het gebrek aan voedsel, water en medicamenten.

Om de druk op het kamp weg te nemen vallen Palestijnen vanuit het Shoefgebergte Amal-stellingen aan. Maar ook op andere kampen oefent de Amal militaire druk uit, zo bij voorbeeld op het als onneembaar geldende kamp Burg-al-Baragna.

DE AMAL-BEWEGING

Oorspronkelijk was de Amal een soort zelfhulporganisatie van de allerarmste bevolkingsgroep in Libanon, de shi'itische boeren in het zuiden. Langzaam maar zeker groeide de Amal uit tot een belangrijke militaire en politieke faktor in Libanon. Aanvankelijk werkte de Amal-militieën sa-

men met de Palestijnen; van hen kregen ze opleiding, training en wapenuitrusting.

Na de israeliese inval in 1982 was de pro-imperialistische leiding, met Nabih Berri aan het hoofd, onder de druk van de Amal-basis gedwongen, deel te nemen aan het verzet tegen de zionistische veroveraars. Na de gedeeltelijke terugtrekking van de zionisten en de overhaaste aftocht van de 'vredes-'/NATO-troepen uit Libanon, zouden de fascistiese SLA-militieën de strijd tegen de gewapende aanwezigheid van de Palestijnen in Zuid-Libanon voortzetten. Maar al gauw bleek, dat ze hiertoe niet in staat waren, omdat ze geen basis in de bevolking hadden en omdat hun rol in dienst van de zionisten al snel duidelijk werd. En toen bood de Amal haar diensten aan de zionisten en imperialisten aan, om voor law and order te zorgen. Vanwege de konfessionele grondslag van de Amal-beweging was dit aanbod zelfs voor de zionisten akseptabel.

Deze overgang van voormalig bondgenoot van de progressieve palestijnse en libanese groeperingen naar uiteindelijke vijand van hen, laat de konklusie over de eigenlijke doelstelling van de Amal toe:

- ontwapening van de palestijnse revolutie om hiermee iedere mogelijke progressieve invloed van de Palestijnen op het demokratiseringsproces in Libanon uit te sluiten;
- uitbreiding van de militaire en politieke invloed in Beiroet en in Zuid-Libanon op religieuze grondslag om op die manier alsnog een splitsing in een Zuid- en een Noord-Libanon te bewerkstelligen.

In dit proces van herverdeling, dat tevens de belangen van de zionisten en imperialisten in de kaart speelt, weet Amal handig gebruik te maken van de zwakke punten van de andere partijen en weet ze er voor zich zelf een slaatje uit te slaan (konfessionele splitsing van Libanon):

Talrijke onderhandelingen, staakt-het-vuren en andere pogingen van de kant van progressieve libanese groeperingen en van de Palestijnen hebben echter niet kunnen verhinderen; dat de Amal steeds weer de wapens heeft laten spreken. Haar terreur tegen alles wat links is en palestijns gaat onverminderd voort; haar methoden worden steeds brutaler: onlangs b.v. heeft de Amal geprobeerd het vluchtelingenkamp Burg-al-Baragna met benzine te bespuiten en in de fik te steken. Daarnaast is komen vast te staan, dat de libanese geheime dienst nauw samenwerkt met de Amal en zo ook met de zionistische bezetter in Libanon.

Dok bestaat er zo'n samenwerking met de syriese regering, die op haar beurt belang heeft bij de verzwakking van progressieve bewegingen in Libanon; enerzijds vanwege hegemoniale aanspraken die Syrië op Libanon maakt, en anderzijds om de geste naar de imperialistische staten.

Maar het zal de Amal niet anders vergaan dan al die anderen, die in de vuile zaak van de vernietiging van het palestijnse volk in Libanon een rol spelen; de Amal zal uiteindelijk zwakker dan ooit te voren uit de "kampenoorlog" stappen.

DE L.D.N.F.

Het Libanese Nationale Demokratiese Front werd in 1984 opgericht door de kommunistiese partij van Libanon, de Progressieve Socialistiese Partij (PSP) van Walid Jumblatt, de nasseristische (d.i. op de lijn van de voormalige egyptiese president Nasser georiënteerd, d.w.z. arabiese-nationalistiese) Demokratiese Arabiese Organisatie en de Arabiese Socialistiese Unie.

De poging om de Amal voor dit bondgenootschap te strikken mislukte. De oprichting van de LDNF beoogt een bundeling van het verzet tegen de zionistische bezetter, tegen de met haar samenwerkende libanese fascistesen en tegen de als vredesmacht opererende Nato-troepen. Haar doelstelling luidt dan ook:

- strijd tegen de israeliese bezetter
- strijd voor een hereniging en de onafhankelijkheid van Libanon met de garantie van haar arabiese karakter.
- strijd tegen het zionisme en steun aan het palestijns verzet.
- strijd voor een demokratiese omwenteling van het libanese regime, ter beëindiging van de konfessionele hegemonie en deze voor goed af te schaffen.
- strijd voor een ekonomiese en sociale omwenteling

P.N.S.F.

Het Palestijns Nationale Reddingsfront werd in maart '85 opgericht. Zij is een verbond van 6 organisaties binnen de PLO:

- PFLP: Volksfront voor de bevrijding van Palestina;
- PFLP-GC: Volksfront voor de bevrijding van Palestina-Algemeen Kommando;
- PLF: Palestijns Bevrijdingsfront;
- as-Saika: Bliksemschicht;
- PPSF: Palestijns Volksstrijdfront;
- Fatah: provisoriese leiding.

Zij wijzen de huidige politiek van Arafat af, vooral het Amman-verdrag van 11.2.85.

Haar belangrijkste doel is derhalve de PLO op een anti-zionistiese, anti-imperialistiese lijn terug te brengen.

De gewapende strijd is voor haar als tevoren het belangrijkste middel om Palestina te bevrijden.

(wordt vervolgd)

Albert Libertad (1875-1908) Laten we het goed en duidelijk zeggen

Laten we het duidelijk en goed zeggen: dat het stembvee geschoren, gegeten en met alle sausen bereid wordt, wat kan dat ons aangaan? Niets... Wat ons wel aangaat is dat wij, meegesleurd door het gewicht van het aantal naar de afgrond rollen waar de onbewustheid der kudde ons heenleidt. Wij willen niet stemmen, maar zij die stemmen kiezen meesters, die - of we willen of niet - ook onze meesters zijn zullen. Dat het stembvee wordt geleid met zweepslagen, dat deert ons weinig; maar het werpt hinderpalen op waarbinnen het zich bergt en ook ons wil inperken; het benoemt meesters die het leiden en ons leiden willen. Die hinderpalen zijn de wetten. Die meesters zijn de wetgevers. Wij moeten er voor werken, beiden te vernietigen, al moest men daartoe de vuilnishoop verstrooien,

waarop de afgevaardigden groeien: de stembvee-mest. De socialistische leiders zijn niets dan schelmen of stommeriken op de eeuwige jacht naar een goede positie. Het verschil met hun concurrenten is, dat ze op een andere manier binnen raken. Er zijn er die voor de vrede spreken, maar ik spreek voor de oorlog. Voor deze krijg die de mannen niet naar de grenzen werpt, maar die ze opzet tegen de onderdrukker van alle dagen en alle landen. En ik wens dat deze oorlog niet eindige dan met het einde van het gezag, de onwetendheid en de ellende, ook al moest deze overwinning op onze lijken bevochten worden. Dat deze oorlog onzerzijds gestreden worde zonder medelijden en zonder haat; de waarheid zou geen van beide kunnen verdragen.

STICHTING NEDERLAND-AMERIKA

De Stichting Nederland-Amerika werd opgericht in het Bicentennial-jaar 1982 en viert daarom dit jaar een vijfjarig jubileum. Het lidmaatschap kost f500,- per jaar, een ondersteuningslidmaatschap kost f1000,- en een erelidmaatschap f5000,- per jaar. In de raad van adviseurs zitten leuke types als Dekker, Heijn, Dreesmann, Helfrich,

Swarttouw en Dr. G.B.J. Hitlerman, bekend van de toestand in de wereld. Het doel van de stichting is het versterken van de goede betrekkingen met onze voornaamste bondgenoot en handelspartner, waarvoor oude volkswijsheden als 'yankee go home' en 'fuck you G.I., I'm gonna kill you' in het vergeetboek zullen moeten verdwijnen.

JUBILEUM PROGRAMMA 1987

20 februari	Lunchbijeenkomst. Sonesta Hotel, Amsterdam. Eregast en spreker: Dr. G.B.J. Hiltermann.	20 juni	Gala-diner. Kasteel Wittenburg, Wassenaar. Leden Ministerraad en genodigden.
12 maart	Conference at the Folger Shakespeare Library. Washington D.C. United States of America. Een beeldvorming van Nederland voor het Amerikaanse hoger onderwijs (i.s.m. Rijksuniversiteit, Utrecht).	Zomer en najaar	Uitwisselingsprogramma Nederland-Verenigde Staten. Jaarlijks organiseert de Stichting Nederland-Amerika een uitwisselingsprogramma voor studenten, wetenschappers en zakenmensen.
14 maart	Jubileum-avond. M.m.v. de Pasadena Roof Orchestra.	18 september	Remember September. Een hulde-programma voor onze Amerikaanse bevrijders.
27 maart	Lunchbijeenkomst. Hotel des Indes, 's-Gravenhage. Eregast en spreker: Mr. O. Hatink, Vice-President Raad van Bestuur Nationale Nederlanden.	25 september	Lunchbijeenkomst. Congresgebouw, 's-Gravenhage. Eregast en spreker: Mr. F. Bolkesteijn, Oud-Staatssecretaris van Economische Zaken.
18 april	Dutch American Friendship Day. Annual Event.	14 oktober	Lunchbijeenkomst. Kasteel Doorwerth, Doorwerth (Gld.)
14 mei	Lunchbijeenkomst. Turfschip, Breda. Eregast en spreker: Prof. Dr. Drs. A.C.R. Dreesmann, President-directeur Vendex International.	14 november	Thanksgiving. Hilton Hotel, Amsterdam.
30 mei	Memorial Day. Kranslegging Margraten, Limburg.	30 november	Themadag Nederland-Amerika. Koninklijke Jaarbeurs, Utrecht.
		18 december	Annual End-of-the-Year reception. Kasteel Oud Wassenaar, Wassenaar.

RAAD VAN ADVISEURS.

Dr. W. Dekker, Voorzitter Raad van Toezicht Philips.

Prof. Dr. Drs. A.C.R. Dreesmann, Pres. Directeur Vendex International.

K. Gould, Oud-ambassadeur van Amerika in Nederland.

A. Heijn, President Raad van Bestuur Ahold NV.

Drs. A.C. Helfrich, President-Directeur Shell Nederland BV.

Mr. W.A.J. Wevers, Directeur der Carnegie Stichting.

J.A.M. Reijnen, Minister van Binnenlandse Zaken.

F. Swarttouw, President-Directeur Fokker BV.

Dr. G.B.J. Hitlerman

Zondag 1 maart 1987 een
bijzondere avond met het
show-orkest van het
Israëliëse leger

o.l.v. Maestro

ZICO GRAZIANI
en

MIKE BURSTYN

in het CONGRESGEBOUW TE DEN HAAG.

Inlichtingen: tel. 070-554295

Zaal open om 19.15 uur.
Aanvang: 20.00 uur.

Kaarten à 55,- en 35,- verkrijgbaar bij de
kassa van het Congresgebouw en be-
sprekbuero Haagsche Courant/Het Bin-
nenhof.

De baten komen ten goede aan
Beth Halochem, de organisatie in Israël
die zorgt voor revalidatie van invalide
Israëliëse militairen.

AGENDA

Shell smear 'm uit Zuid Afrika
aktie-zaterdag 21-2 in Utrecht
13,30 begin Vredenburg
14,30 manifestatie Domplein

A'DAM Van Hall str.625

vr.27-2 Video's **Aboriginals & Vrouwenstrijd in Australië** aansluitend feest met EX, Kamagurka & Herr Seele, Chumba Wumba begint om 19. uur
za.28-2 Video's **Mariënburcht, Hafenstrasse, Ryegaden + diskuzz** begint om 14 uur

do.26-2, **Ostade theater**, van Ostadestraat 233-D, Een Manifestatie tbv. Palestijnen in de bedreigde vluchtelingenkampen in Libanon (en Israël). Deze solidariteitsbijeenkomst heeft als doel om informatie et verschaffen over de situatie in de kampen in Libanon en het verder ontwikkelen van initiatieven voor verdere acties en solidariteit. Er zijn films, sprekers, dichters, een forumdiskussie, muziek, informatie etc., etc. Aanvang 16.00 uur, Opbrengst gaat naar het Medisch Comité Palestina. Entrée: wat je missen kunt. ALS JE MAAR KOMT !!!

wo.25-2 **Herdenking** Februaristaking 1941 op het Jonas Daniël Meyerplein. Aanvang 5 uur bij de Dokwerker.

ZOETERMEER

de BOERDERIJ

za.28-2 **Meet me at the Midnight-Hour** begint om 21 uur
wo.4-3 **Een dag uit het leven v. Sjoukje Dijkstra** 20 uur

Vrouwenradio Delft 101,75 MHz.
wo. 18,30 - 19,30 uur
do. 10 - 11 uur
Staats Radio A'dam 103,4 MHz.
dagelijks 19-24 uur
weekeinde 16-24 uur (020-864927)

DEN HAAG

Westeinde Ziekenhuis

di.24 t/m za.28-2 **Madre Eroina** begint om 21 uur

Theater a/d Haven

za.21+27, zo.28-2 **Druppel op gloeiende stenen** (R.W.Fassbinder) 20,30

Paard

wo.25-2 **The Chills**, 22,30 uur
do.26-2 **Fifi l'Amour**, 22,30 uur
za.28-2 **Bhundu Boys**, 22,30 uur

KORZO

za.21-2 **A Raiz e o Tempo**, 20 uur
za.28-2 **De DÚRV**, 21 uur
za.7-3 **Festival Links Den Haag** begint om 20,30 uur

Blaauwe Aanslag

za.21-2 **Benefiet voor Landelijk Overleg Kraakpanden**. 6 Uur eten voor 6 piek, lekker en vegetarisch. 8 Uur premiere 'Den Haag is een kouwe kakstad', een video over gekraakte monumenten. Daarna 'Immi-granten en huisvesting' Vanaf 1/2 10 bands: De Filistijnen, The Garbage Man, Toy Factory. Entree f3 1/2,-. Slaapplaats aanwezig, slaappullen niet.

DELFT

ELAND

za.28-2 **Captain Cocktail**, 22,30

Studium Generale

do.5-3 **De Patriot en Starwars** begint om 20 uur

FILMHUIS

27-2 t/m 4-3
20 uur **Mitt liv son Hund** (Hallström)
22 uur **Il seme dell'uomo** (Ferrari)
do.5-3 **Zauberflöte** (Bergman) 20uur
6-3 t/m 11-3
20 uur **Letter to Brezhnev** (bernard)
22 uur **Dance with a Stranger** (Newell)